

Euroopa Liidu Teataja

C 274

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

56. aastakäik

21. september 2013

Teatis nr	Sisukord	Lehekülg
-----------	----------	----------

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2013/C 274/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 260, 7.9.2013	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2013/C 274/02	Kohtuasi C-296/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bayerisches Verwaltungsgericht München (Saksamaa) 28. mail 2013 — RWE AG <i>versus</i> Freistaat Bayern	2
2013/C 274/03	Kohtuasi C-328/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 17. juunil 2013 — Österreichischer Gewerkschaftsbund <i>versus</i> Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen	2
2013/C 274/04	Kohtuasi C-329/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) 17. juunil 2013 — Ferdinand Stefan	2

ET

Hind:
3 EUR

(Jätkub pöördel)

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 274/05	Kohtuasi C-332/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 19. juunil 2013 — Ferenc Weigl versus Nemzeti Innovációs Hivatal	3
2013/C 274/06	Kohtuasi C-347/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 25. juunil 2013 — Erich Pickert versus Condor Flugdienst GmbH	3
2013/C 274/07	Kohtuasi C-349/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 25. juunil 2013 — Minister Finansów versus Oil Trading Poland sp. z. o.o.	4
2013/C 274/08	Kohtuasi C-353/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 27. juunil 2013 — Jürgen Hein, Hjördis Hein versus Condor Flugdienst GmbH	4
2013/C 274/09	Kohtuasi C-357/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Poola) 27. juunil 2013 — Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. in Krakau versus Minister Finansów	5
2013/C 274/10	Kohtuasi C-359/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 27. juunil 2013 — B. Martens versus Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap	5
2013/C 274/11	Kohtuasi C-365/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 1. juulil 2013 — Ordre des architectes versus Belgia riik	6
2013/C 274/12	Kohtuasi C-375/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Handelsgericht Wien (Austria) 3. juulil 2013 — Harald Kolassa versus Barclays Bank PLC	6
2013/C 274/13	Kohtuasi C-377/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) 3. juulil 2013 — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira	8
2013/C 274/14	Kohtuasi C-382/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 4. juulil 2013 — C.E. Franzen jt versus Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)	8
2013/C 274/15	Kohtuasi C-384/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 5. juulil 2013 — Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L. versus GALP Energía España S.A.U.	9
2013/C 274/16	Kohtuasi C-387/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 8. juulil 2013 — VAEX Varkens — en Veehandel BV versus Productschap Vee en Vlees	9
2013/C 274/17	Kohtuasi C-393/13 P: Euroopa Liidu Nõukogu 11. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 30. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-304/11: Alumina d.o.o. versus nõukogu ja komisjon	10
2013/C 274/18	Kohtuasi C-395/13: 12. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik	10
2013/C 274/19	Kohtuasi C-397/13 P: Simone Gbagbo 15. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 25. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-119/11: Gbagbo versus nõukogu	11

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2013/C 274/20	Kohtuasi C-398/13 P: Inuit Tapiriit Kanatami jt 12. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 25. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-526/10: Inuit Tapiriit Kanatami jt <i>versus</i> Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Parlament	12
2013/C 274/21	Kohtuasi C-399/13 P: Stichting Corporate Europe Observatory 11. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 7. juuni 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-93/11: Stichting Corporate Europe Observatory <i>versus</i> Euroopa Komisjon	13
2013/C 274/22	Kohtuasi C-400/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 16. juulil 2013 — Sophia Marie Nicole Sanders, keda esindab Marianne Sanders <i>versus</i> David Verhaegen	13
2013/C 274/23	Kohtuasi C-402/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Anotato Dikastirio Kyprou (Küpros) 16. juulil 2013 — Cypra Limited <i>versus</i> Küprose Vabariik	13
2013/C 274/24	Kohtuasi C-403/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 16. juulil 2013 — Lisa Kelly <i>versus</i> Minister for Social Protection	14
2013/C 274/25	Kohtuasi C-404/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 16. juulil 2013 — ClientEarth <i>versus</i> Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	14
2013/C 274/26	Kohtuasi C-408/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Karlsruhe (Saksamaa) 18. juulil 2013 — Barbara Huber <i>versus</i> Manfred Huber	15
2013/C 274/27	Kohtuasi C-409/13: 18. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Liidu Nõukogu <i>versus</i> Euroopa Komisjon	15
2013/C 274/28	Kohtuasi C-415/13 P: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. 22. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-19/12: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) — Impexmetal	16
2013/C 274/29	Kohtuasi C-425/13: 24. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	17

Üldkohus

2013/C 274/30	Kohtuasi T-363/13: 10. juulil 2013 esitatud hagi — Harper Hygienics <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Clinique Laboratories (CLEANIC intimate)	18
2013/C 274/31	Kohtuasi T-370/13: 17. juulil 2013 esitatud hagi — Gemeente Eindhoven <i>versus</i> komisjon	18
2013/C 274/32	Kohtuasi T-374/13: 17. juulil 2013 esitatud hagi — Moonlight GmbH <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Lampenwelt (Moon)	19

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2013/C 274/33	Kohtuasi T-381/13: 24. juulil 2013 esitatud hagi — Perfetti Van Melle <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (DAISY)	20
2013/C 274/34	Kohtuasi T-382/13: 24. juulil 2013 esitatud hagi — Perfetti Van Melle <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (MARGARITAS)	20
2013/C 274/35	Kohtuasi T-387/13: 26. juulil 2013 esitatud hagi — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)	21
2013/C 274/36	Kohtuasi T-393/13: 1. augustil 2013 esitatud hagi — SolarWorld and Solsonica <i>versus</i> komisjon	21
2013/C 274/37	Kohtuasi T-394/13: 2. augustil 2013 esitatud hagi — Photo USA Electronic Graphic <i>versus</i> nõukogu	22
2013/C 274/38	Kohtuasi T-395/13: 31. juulil 2013 esitatud hagi — Miettinen <i>versus</i> nõukogu	23
2013/C 274/39	Kohtuasi T-396/13: 30. juulil 2013 esitatud hagi — Dosen <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Gramm (Nano-Pad)	23
2013/C 274/40	Kohtuasi T-398/13: 2. augustil 2013 esitatud hagi — TVR Automotive <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — TVR Italia (TVR)	24
2013/C 274/41	Kohtuasi T-404/13: 8. augustil 2013 esitatud hagi — NIIT Insurance Technologies <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (SUBSCRIBE)	24
2013/C 274/42	Kohtuasi T-411/13: 5. augustil 2013 esitatud hagi — T & L Sugars ja Sidul Açúcares <i>versus</i> komisjon	25
2013/C 274/43	Kohtuasi T-412/13: 9. augustil 2013 esitatud hagi — Chin Haur Indonesia <i>versus</i> nõukogu	27
2013/C 274/44	Kohtuasi T-413/13: 9. augustil 2013 esitatud hagi — City Cycle Industries <i>versus</i> nõukogu	28

Avaliku Teenistuse Kohus

2013/C 274/45	Kohtuasi F-56/13: 6. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> komisjon	29
2013/C 274/46	Kohtuasi F-60/13: 26. aprillil 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> komisjon	29
2013/C 274/47	Kohtuasi F-61/13: 25. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ jt <i>versus</i> EIP	29
2013/C 274/48	Kohtuasi F-64/13: 28. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> kohus	30
2013/C 274/49	Kohtuasi F-66/13: 4. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> Europol	30
2013/C 274/50	Kohtuasi F-67/13: 8. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> Europol	31

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

(2013/C 274/01)

Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas*

ELT C 260, 7.9.2013

Eelmised väljaanded

ELT C 252, 31.8.2013

ELT C 245, 24.8.2013

ELT C 233, 10.8.2013

ELT C 226, 3.8.2013

ELT C 215, 27.7.2013

ELT C 207, 20.7.2013

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bayerisches
Verwaltungsgericht München (Saksamaa) 28. mail 2013 —
RWE AG versus Freistaat Bayern**

(Kohtuasi C-296/13)

(2013/C 274/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: RWE AG

Vastustaja: Freistaat Bayern

Euroopa Kohtu 25. juuli 2013. aasta määrusega kustutati
kohtuasi Euroopa Kohtu registrist.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster
Gerichtshof (Austria) 17. juunil 2013 —
Österreichischer Gewerkschaftsbund versus Wirts-
chaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-,
Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen**

(Kohtuasi C-328/13)

(2013/C 274/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Kostja: Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-,
Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Eelotsuse küsimused

- a) Kas direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 3 sõnastust, mille kohaselt jätkab omandaja kollektiivlepingu „tingimuste” täitmist „samadel tingimustel”, mida kohaldati võõrandaja suhtes kuni „kollektiivlepingu lõpetamise või selle kehtivuse lõppemiseni”, tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätte hõlmab ka selliseid töötingimusi, mis on kollektiivlepingus kokku lepitud ja mis olenemata kollektiivlepingu ülesütlemisest kehtivad siseriikliku õiguse kohaselt tähtajatult edasi kuni uue kollektiivlepingu kehtima hakkamiseni või töötajatega uute individuaalsete töölepingute sõlmimiseni?
- b) Kas direktiivi 2001/23/EÜ artikli 3 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et omandaja „teise kollektiivlepingu kohaldamise” all tuleb mõista ka pärast omandaja suhtes kohaldatud kollektiivlepingu ülesütlemist kõnealuse lepingu teatavate tingimuste edasikehtimist eeltoodud tähenduses?

(¹) Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta; EÜT L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Unabhängiger
Verwaltungssenat Wien (Austria) 17. juunil 2013 —
Ferdinand Stefan**

(Kohtuasi C-329/13)

(2013/C 274/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Põhikohtuasja pooled*Kaebaja:* Ferdinand Stefan*Vastustaja:* Nemzeti Innovációs Hivatal*Teine menetluspool:* Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft**Eelotsuse küsimused**

1. Direktiivi 2003/4/EÜ⁽¹⁾ kehtivuse kohta:

ELTL artikli 267 esimese lause punkti b alusel küsitakse, kas kogu direktiiv 2003/4/EÜ või kõik direktiivi 2003/4/EÜ osad on eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõigu nõudeid arvesse võttes kehtivad.

2. Direktiivi 2003/4/EÜ tõlgendamise kohta:

Juhul kui Euroopa Kohus kinnitab kogu direktiivi 2003/4/EÜ või direktiivi 2003/4/EÜ osade kehtivust, palutakse tal ELTL artikli 267 esimese lause punktide a ja b alusel selgitada, millisel määral ja millistel eeldustel on direktiivi 2003/4/EÜ sätted kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta sätete ja Euroopa Liidu lepingu artikli 6 nõuetega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta; ELT L 41, lk 26; ELT eriväljaanne 15/07, lk 375.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 19. juunil 2013 — Ferenc Weigl versus Nemzeti Innovációs Hivatal

(Kohtuasi C-332/13)

(2013/C 274/05)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled*Kaebaja/kassaator:* Ferenc Weigl**Eelotsuse küsimused**

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta on kohaldatav riigiteenistujate ja avalike teenistujate õigussuhetele?
2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 30 tuleb tõlgendada nii, et selle põhjendamatute vallandamise keeldu käsitlevat sätet tuleb kohaldada hoolimata sellest, et liikmesriik ei tunnista ennast seotuks parandatud ja täiendatud Euroopa sotsiaalharta artikliga 24?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 30 tuleb tõlgendada nii, et selline siseriiklik säte — mille kohaselt riigiteenistuja teenistusest vabastamisel ei ole nõutav, et temale teatataks selle otsuse põhjendustest — kuulub mõiste „põhjendamatute vallandamine” alla?
4. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 30 teksti osa „liidu õiguse ning siseriiklike õigusaktide ja tavade kohaselt” tuleb tõlgendada selliselt, et liikmesriik võib õigusnormis erandlikult kindlaks määrata selliste isikute ringi, kelle õigussuhte lõpetamisele artiklit 30 ei tule kohaldada?
5. Kas küsimusi 2–4 arvesse võttes tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 lõiget 1 riigiteenistujaid puudutavalt tõlgendada selliselt, et liikmesriigi kohus peab jätma artikliga 30 vastuolus olevad liikmesriigi õigusnormid kohaldamata?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 25. juunil 2013 — Erich Pickert versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-347/13)

(2013/C 274/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Erich Pickert

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas erakorraline asjaolu määruse ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses peab olema vahetult seotud broneeritud lennuga?
2. Juhul kui vastus 1. küsimusele on eitav: Mitu kavandatud lennul kasutatava lennuki eelnevat lendu on erakorralise asjaolu jaoks olulised? Kas eelnenud lendudega seotud erakorraliste asjaolude arvessevõtmine on ajaliselt piiratud? Kui see on nii, siis kuidas tuleb seda mõõta?
3. Juhul kui hilisema lennu jaoks on olulised ka eelnenud lendudel aset leidnud erakorralised asjaolud, siis kas vajalikud meetmed, mida tegutsev lennuettevõtja peab määruse artikli 5 lõike 3 kohaselt võtma, peavad olema seotud üksnes erakorralise asjaolu takistamisega või ka pikema hilenemise vältimisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilenemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 25. juunil 2013 — Minister Finansów versus Oil Trading Poland sp. z. o.o.

(Kohtuasi C-349/13)

(2013/C 274/07)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Minister Finansów

Vastustaja: Oil Trading Poland sp. z. o.o., asukoht Szczecin

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, 23.3.1992, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179; hilisemate muudatustega) artikli 3 lõiget 3 ja sellele vastavat praegu kehtiva nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT L 9, 14.1.2009, lk 12; hilisemate muudatustega), artikli 1 lõike 3 [esimese lõigu] punkti a ja [teist] lõiku tuleb tõlgendada nii, et kõnealused sätted ei takista liikmesriigil KN-i koodide 2710 19 71 ja 2710 19 99 alla kuuluvaid kütteõlisid, mida kasutatakse muul otstarbel kui kütteaine või mootorikütusena, maksustada aktsiisiga vastavalt energiatoodete tarbimiselt sissenõutavat ühtlustatud aktsiisi reguleerivatele sätetele?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 27. juunil 2013 — Jürgen Hein, Hjördis Hein versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-353/13)

(2013/C 274/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Jürgen Hein, Hjördis Hein

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kui lennuettevõtja on enda ülesanded, mis on seotud lennukite käitamisega, usaldanud sõltumatult tegutsevatele kolmandatele isikutele, siis kas nende isikute tekitatud kahju võib pidada erakorraliseks asjaoluks määruse ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas hindamisel on määravaks asjaolu, kes (lennuettevõtja, lennujaama käitaja jne) on ülesande kolmandale isikule usaldanud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Poola) 27. juunil 2013 — Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. in Krakau versus Minister Finansów

(Kohtuasi C-357/13)

(2013/C 274/09)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. in Krakau

Vastustaja: Minister Finansów

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et aktsiakapitaliga usaldusühing on käsitatav kapitaliühinguna viidatud sätete tähenduses, kui kõnealuse äriühingu õiguslikust olemusest nähtub, et direktiivi artikli 2 lõike 1 punktides b ja c sisalduvaid nõudeid saab täita vaid üks osa äriühingu kapitalist ja osanikest?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt — kas nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et kuna see annab liikmesriigile õiguse jätta direktiivi artikli 2 lõikes 2 osutatud üksused

kapitaliühingutena käsitamata, siis on liikmesriigil nende üksuste maksustamisel kapitalimaksuga täielik otsustusvabadus?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 27. juunil 2013 — B. Martens versus Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Kohtuasi C-359/13)

(2013/C 274/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Babette Martens

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Eelotsuse küsimused

- 1A. Kas liidu õigust, eelkõige ELTL artiklit 45 ja määruse nr 1612/68 ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et need takistavad Euroopa Liidu liikmesriigil Madalmaadel jätta täisealine laps, kes on Belgias elava ja osaliselt Madalmaades, osaliselt Belgias töötava Madalmaade kodanikust piirialatöötaja ülalpeetav, alates ajast, mil töötamine piirialatöötajana on lõpetatud ja piirialatöötaja töötab veel vaid Belgias, ilma õigusest saada õppetoetust õpinguteks väljaspool Euroopa Liitu, sest laps ei täida nõuet, mille kohaselt peab ta asjaomasesse õppeasutusse õppima asumisele eelnenud kuuest aastast olema vähemalt kolm aastat elanud Madalmaades?
- 1B. Kas juhul, kui küsimusele 1A vastatakse jaatavalt, keelab liidu õigus anda õppetoetust — eeldusel, et ülejäänud nõuded on täidetud — ajavahemikuks, mis on lühem kui õpingute kestus, mille jaoks õppetoetus määratakse?

Kui Euroopa Kohus jõuab küsimustele 1A ja 1B vastamisel järeldusele, et töötajate vaba liikumise õigust käsitlevad õigusnormid ei keela anda B. Martensile õppetoetust 2008. aasta novembrist kuni 2011. aasta juunini või teatavaks perioodiks selle ajavahemiku piires:

2. Kas ELTL artiklit 20 ja ELTL artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et need takistavad Euroopa Liidu liikmesriigil Madalmaadel jätta ülemeremaade ja -territooriumide (Curaçao) õppeasutuses toimunud õpinguteks ettenähtud õppetoetus, millele oli asjaomasel isikul õigus seetõttu, et tema isa töötas Madalmaades piirialatöötajana, pikendamata, kuna asjaomane isik ei täida kõigi liidu kodanike, ka oma riigi kodanike suhtes kehtivat nõuet, mille kohaselt peab ta asjaomasesse õppeasutusse õppima asumisele eelnenud kuuest aastast olema vähemalt kolm aastat elanud Madalmaades?

(¹) Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia)
1. juulil 2013 — Ordre des architectes versus Belgia riik**

(Kohtuasi C-365/13)

(2013/C 274/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ordre des architectes

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsequalifikatsioonide tunnustamise kohta (¹) artikleid 21 ja 49 tuleb osas, milles need kohustavad iga liikmesriiki võrdsustama kutsealal tegutsema hakkamiseks ja tegutsemiseks oma territooriumil nendes artiklites viidatud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid omaenda väljaantud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega; tõlgendada nii, et need artiklid keelavad riigil nõuda, et Ordre des architectes'i registrisse kandmiseks peab isik, kellel on arhitekti kvalifikatsiooni tõendav dokument, mis vastab kõnealuse direktiivi artiklile 46, või artikli 49 lõikes 1 viidatud dokument, täitma lisaks kutsepraktika või kogemuse tingimused, mis on samaväärsed tingimustega, mille täitmist nõutakse isikutelt, kellel on selle riigi territooriumil väljastatud diplomid, pärast nende diplomite kättesaamist?

(¹) ELT L 255, lk 22.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Handelsgericht Wien (Austria) 3. juulil 2013 — Harald Kolassa versus Barclays Bank PLC

(Kohtuasi C-375/13)

(2013/C 274/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Handelsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Harald Kolassa

Kostja: Barclays Bank PLC

Eelotsuse küsimused

A. Määruse (EÜ) nr 44/2001 (¹) (Brüsseli I määrus) artikli 15 lõige 1:

1. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 15 lõike 1 sõnastust „Küsimustes, mis on seotud lepinguga, mille isik ehk tarbija on sõlminud oma majandustegevusest või kutsealast sõltumatu eesmärgil” tuleb tõlgendada selliselt, et

- 1.1 hageja, kes omandas tarbijana järelturul esitajavõlakirja ja esitab nüüd emitendi vastu nõuded esiteks prospektiga seotud vastutuse alusel, väites, et emitent on rikkunud teavitamis- ja kontrollikohustusi, ning teiseks võlakirjatingimuste alusel, saab tugineda viidatud kohtualluvuse alusele, kui kolmandalt isikult väärtpaberi ostmisega astus hageja kaudselt emitendi ja võlakirja esialgse märkija vahelisse võlasuhtesse;

- 1.2 juhul, kui küsimusele 1.1. vastatakse jaatavalt, saab hageja tugineda eespool tsiteeritud määruse nr 44/2001 artiklis 15 sätestatud kohtualluvusele ka sellisel juhul, kui kolmas isik, kellelt tarbija esitaja võlakirja ostis, oli võlakirja eelnevalt omandanud

oma majandustegevuse või kutsealaga seotud eesmärgil, see tähendab juhul, kui hageja astub asjaomasesse võlasuhtesse isiku asemel, kes ei ole tarbija;

1.3 juhul, kui küsimustele 1.1. ja 1.2 vastatakse jaatavalt, saab hageja, kes on tarbija, tugineda eespool tsiteeritud määruse nr 44/2001 artiklis 15 sätestatud tarbijalepingute kohtualluvusele ka sellisel juhul, kui ta ei ole ise asjaomase võlakirja omanik, vaid omanikuks on kolmas isik, kes ei ole tarbija ja kellele hageja on andnud korralduse võlakirja omandamiseks ja kes hoiab võlakirja käsundi alusel oma nimel hageja jaoks, kusjuures hagejal on võlakirja omaniku vastu üksnes võlaõiguslikust kokkuleppest tulenev üleandmisnõue?

2. Kas juhul, kui küsimusele 1.1. vastatakse jaatavalt, sätestab määruse (nr 44/2001) artikli 15 lõige 1 võlakirja omandamise lepingu alusel esitatud nõude lahendamiseks pädeva kohtu osas niinimetatud lisakohtualluvuse sama võlakirja omandamisest tulenevate lepinguväliste nõuete puhul?

B. Määruse (EÜ) nr 44/2001 (Brüsseli I määrus) artikli 5 punkti 1 alapunkt a:

1. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti a sõnastust „lepingutega seotud asjades” tuleb tõlgendada selliselt, et

1.1. hageja, kes omandas järelturul esitajavõlakirja ja esitab nüüd emitendi vastu nõuded esiteks prospektiga seotud vastutuse alusel, väites, et emitent on rikkunud teavitamis- ja kontrollikohustusi, ning teiseks võlakirjatingimuste alusel, saab tugineda viidatud kohtualluvuse alusele, kui kolmandalt isikult väärtpaberi ostmisega astus hageja kaudselt emitendi ja võlakirja esialgse märkija vahelisse võlasuhtesse;

1.2. juhul, kui küsimusele 1.1. vastatakse jaatavalt, saab hageja tugineda eespool tsiteeritud määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunktis a sätestatud kohtualluvusele ka sellisel juhul, kui ta ei ole ise asjaomase võlakirja omanik, vaid omanikuks on kolmas isik, kes ei ole tarbija ja kellele hageja on andnud korralduse võlakirja omandamiseks ja kes hoiab võlakirja käsundi alusel oma nimel hageja jaoks, kusjuures hagejal on võlakirja omaniku vastu üksnes võlaõiguslikust kokkuleppest tulenev üleandmisnõue?

2. Kas juhul, kui küsimusele 1.1. vastatakse jaatavalt, sätestab määruse (nr 44/2001) artikli 5 punkti 1 alapunktis a võlakirja omandamise lepingu alusel

esitatud nõude lahendamiseks pädeva kohtu osas niinimetatud lisakohtualluvuse sama võlakirja omandamisest tulenevate lepinguväliste nõuete puhul?

C. Määruse (EÜ) nr 44/2001 (Brüsseli I määrus) artikli 5 punkt 3:

1. Kas väärtpaberituru õigusest tulenevad prospektiga seotud vastutuse alusel esitatavad nõuded ning esitajavõlakirjade emitteerimisega seotud kaitse- ja teavitamiskohustuse rikkumise alusel esitatavad nõuded on lepinguvälise kahju hüvitamise nõuded määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 punkti 3 tähenduses?

1.1. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, kehtib eeltoodu ka siis, kui nõuded emitteerija vastu esitab isik, kes ei ole ise võlakirja omanik ja kellel on üksnes võlaõiguslikust kokkuleppest tulenev üleandmisnõue võlakirja omaniku vastu, kes hoiab tema jaoks väärtpabereid käsundi alusel?

2. Kas määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 3 sõnastust „selle paiga, kus kahjustav sündmus on toimunud või võib toimuda” tuleb tõlgendada nii, et kui võlakirja ostmine toimub tahtlikult esitatud ebaõige teabe põhjal, siis

2.1. tuleb kahju tekkimise kohaks pidada kannatanu elukohta kui tema vara peamist asukohta?

2.2. Kas juhul, kui küsimusele 2.1. vastatakse jaatavalt, kehtib eeltoodu ka siis, kui väärtpaberi ostmise korraldust ja selle eest tasumise korraldust on võimalik tühistada kuni väärtpaberite üleandmiseni, kusjuures üleandmine toimus veidi aega pärast raha debiteerimist kannatanu arveldusarvelt teises liikmesriigis?

D. Kohtualluvuse kontrollimine ja kahest aspektist olulised asjaolud

1. Kas kohus peab määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 25 ja sellele järgneva artikli alusel kohtualluvuse kontrollimisel läbi viima ammendava tõendite kogumise menetluse seoses vaidlustatud asjaoludega, mis on olulised nii kohtualluvuse määramisel kui ka esitatud nõuete sisulisel lahendamisel (edaspidi „kahest aspektist olulised asjaolud”), või peab kohus kohtualluvuse määramisel eeldama hageja väidete õigsust?

(¹) Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) 3. juulil 2013 — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-377/13)

(2013/C 274/13)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, S.A.

Kostja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ⁽¹⁾ (muudetud nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiiviga 85/303/EMÜ)⁽²⁾ artikli 4 lõike 1 punktiga c ja lõike 2 punktiga a, artikli 7 lõikega 1 ning artikli 10 punktiga a on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid nagu 14. detsembri 2001. aasta dekreetseaduses nr 322-B/2001 sätestatud õigusnormid, millega maksustatakse tempelmaksuga kapitaliühingute kapitali suurendamised, mis tehakse äriühingule varem aktsionäride tehtud kõrvalsooritustest tulenevate võlanõuete kapitaliks ümberarvestamisega, kuigi need kõrvalsooritused tehti rahas, arvestades asjaolu, et 1. juulil 1984 kehtis siseriiklikus õiguses sel viisil tehtud kapitali suurendamiste suhtes tempelmaks määraga 2 % ning et samal kuupäeval olid rahaliste sissemaksetega tehtud kapitali suurendamised nimetatud maksust vabastatud?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiiv 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT L 249, lk 25; ELT eriväljaanne 09/01, lk 11).

⁽²⁾ Nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiiv 85/303/EMÜ, millega muudetakse direktiivi 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT L 156, lk 23; ELT eriväljaanne 09/01, lk 122).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 4. juulil 2013 — C.E. Franzen jt versus Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

(Kohtuasi C-382/13)

(2013/C 274/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: C. E. Franzen, H. D. Giesen, F. van den Berg

Vastustaja: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Eelotsuse küsimused

- 1a. Kas määruse nr 1408/71⁽¹⁾ artikli 13 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi residentide suhtes, kes kuuluvad viidatud määruse kohaldamisalasse ja teevad tööandja väljakutsel töötamist käsitleva töölepingu alusel mitte rohkem kui kahel või kolmel päeval kuus palgalist tööd mõne teise liikmesriigi territooriumil, on sellest asjaolust tulenevalt kohaldatavad töökohariigi sotsiaalkindlustust reguleerivad õigusnormid?
- 1b. Kas juhul, kui vastus esimese küsimuse punktile a on jaatav, on kõnealustele liikmesriigi residentidele töökohariigi sotsiaalkindlustust reguleerivad õigusnormid kohaldatavad nii nendel päevadel, mil isik töötas, kui ka nendel päevadel, mil isik ei töötanud, ja kui jah, siis kui kaua pärast seda, kui isik viimast korda tegelikult töötas, on nimetatud õigusnormid kohaldatavad?
2. Kas määruse nr 1408/71 artikli 13 lõike 2 punktiga a koosmõjus artikli 13 lõikega 1 on vastuolus, et võõrtöötajat, kelle suhtes on kohaldatavad töökohariigi sotsiaalkindlustust reguleerivad õigusnormid, käsitatakse elukohariigi siseriiklike õigusnormide kohaselt elukohariigis Algemene Ouderdomswet'i (üldine vanaduskindlustuse seadus; edaspidi „AOW“) alusel kindlustatuna?
- 3a. Kas liidu õigust, eeskätt töötajate ja/või liidu kodanike vaba liikumise õigust käsitlevaid sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on käesolevates asjades kujunenud asjaoludel vastuolus kohaldada sellist siseriiklikku õigusnormi nagu AOW ja/või Algemene Kinderbijslagwet'i (üldine lastetootustest seadus; edaspidi „AKW“) artikkel 6a, mille kohaselt

on Madalmaades elav võõrtöötaja Madalmaades AOW-st ja/või AKW-st tuleneva kindlustuskaitse alt välja arvatud seetõttu, et tema suhtes on kohaldatavad üksnes Saksamaa sotsiaalkindlustust reguleerivad õigusnormid, ja seda isegi siis, kui kõnealune töötaja kui minimaalselt tööga hõivatud töötaja („geringfügig Beschäftigte”) ei ole Saksamaal kaetud vanaduspensionikindlustusega ja tal puudub õigus lapsetoetusele („Kindergeld”)?

- 3b. Kas kolmanda küsimuse punktile a vastamisel on veel oluline, et oli olemas võimalus sõlmida vabatahtlik kindlustus AOW alusel või paluda sotsiaalkindlustusametis jätta kokkuleppele määruse nr 1408/71 artikli 17 tähenduses?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

mis ei ületa 3 %, võrreldes ligikaudu 70 % suuruse koguturuosaga, mis on ainult kolmel tarnijal, isegi kui kõnealuse lepingu kehtivusaeg ületab asjaomasel turul üldiselt sõlmitud lepingute keskmist kehtivusaega?

2. Juhul, kui vastus oleks eitav ja lepingut tuleks käsitleda vastavalt määrustele nr 1984/83 ⁽¹⁾ ja nr 2790/99 ⁽²⁾, siis kas määruse nr 2790/99 artikli 12 lõiget 2 koostoides sama määruse artikli 5 punktiga a võib tõlgendada selliselt, et kui edasimüüja ei oleks maatüki omanik ja leping kehtiks 1. jaanuaril 2002 rohkem kui viis aastat, muutuks see leping 31. detsembril 2006 kehtetuks?

⁽¹⁾ Komisjoni 22. juuni 1983. aasta määrus (EMÜ) nr 1984/83 asutamislepingu artikli 85 lõike 3 kohaldamise kohta ainuõigusliku ostukokkuleppe liikide suhtes (EÜT L 173, lk 5).

⁽²⁾ Komisjoni 22. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2790/1999 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta vertikaalkokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuse liikide suhtes (EÜT L 336, lk 21; ELT eriväljaanne 08/01, lk 364).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 5. juulil 2013 — Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L. versus GALP Energía España S.A.U.

(Kohtuasi C-384/13)

(2013/C 274/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L.

Vastustaja: GALP Energía España, S.A.U.

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellist lepingut, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega seatakse naftatoodete tarnija kasuks 45 aastaks hoonestusõigus eesmärgiga ehitada teenindusjaam ja anda see kõnealuse õiguse kehtivusajaks üürile maatüki omanikule koos sama kaua kehtiva ainuõigusliku ostukohustusega, võib pidada vähetähtsaks kokkuleppeks, mille suhtes ei kohaldata EÜ artikli 81 lõikes 1 (praegu ELTL artikli 101 lõige 1) sätestatud keeldu peamiselt tarnija väikese turuosa tõttu,

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 8. juulil 2013 — VAEX Varkens — en Veehandel BV versus Productschap Vee en Vlees

(Kohtuasi C-387/13)

(2013/C 274/16)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VAEX Varkens- en Veehandel BV

Vastustaja: Productschap Vee en Vlees

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellises asjas nagu käesolev takistab kohaldatav Euroopa Liidu õiguslik raamistik⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

a) taotletud toetuse maksmist

b) litsentsitaotluse raames esitatud tagatise vabastamist?

2. Juhul kui ühele või mõlemale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas asjaomane raamistik takistab sellisel juhul nõuetele vastavuse taastamist, mille korral saaks lisada litsentsi tagantjärele ja selle alusel maksta toetust tagantjärele ja/või vabastada esitatud tagatis tagantjärele?

3. Kui ka teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas asjaomane raamistik on sellisel juhul kehtetu osas, milles see ei näe sellises olukorras nagu käesolev, kus litsentsi on kasutatud üks päev lubatust varem, ette toetuse maksmist ja/või esitatud tagatise vabastamist?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 23. aprilli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 376/2008, millega sätestatakse põllumajandussaaduste ja -toodete impordi- ja ekspordilitsentside ning eelkinnitussertifikaatide süsteemi kohaldamise ühised üksikasjalikud eeskirjad (kodifitseeritud versioon) (ELT L 114, lk 3).

⁽³⁾ Komisjoni 21. aprilli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 382/2008, veise- ja vasikalihasektori impordi- ja ekspordilitsentside rakenduseeskirjade kohta (uuestisõnastamine) (ELT L 115, lk 10).

⁽⁴⁾ Komisjoni 7. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 612/2009, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad (uuesti sõnastatud) (ELT L 186, lk 1).

Euroopa Liidu Nõukogu 11. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 30. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-304/11: Alumina d.o.o. versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix ja *Recht-sanwalt* G. Berrisch)

Teised menetlusosalised: Alumina d.o.o., Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista apellatsioonkaebuse ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja esimese kohtuastme hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu esitab oma apellatsioonkaebuse, mis on esitatud Üldkohtu 30. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-304/11, millega tühistati nõukogu 11. mai 2011. aasta määrus (EL) nr 464/2011, millega kehtestatakse Bosniast ja Hertsegoviinast pärit tseoliit A pulbri impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse nimeetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ⁽¹⁾, põhjendamiseks ühe väite.

Nõukogu väitel on Üldkohus tõlgendanud väärtalt mõistet „tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müük” algmääruse ⁽²⁾ artikli 2 lõigete 1 ja 6 mõttes. Nõukogu nimelt rõhutab, et müük võib toimuda „tavapärase kaubandustegevuse käigus” isegi siis, kui müüja on suurendanud müügihinda riskitasu võrra, et katta tasumata jätmise või hilinevad tasumise riski.

Nõukogu väitel on Üldkohtu antud vastupidine tõlgendus muu hulgas vastuolus õiguskindluse põhimõttega.

⁽¹⁾ ELT L 125, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

12. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-395/13)

(2013/C 274/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: O. Beynet ja E. Manhaeve)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole 57 linnastu puhul, mille inimekvivalent on suurem kui 2 000 ja väiksem kui 10 000, taganud asulareovee kogumist ja puhastamist, siis on Belgia Kuningriik rikkunud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta ⁽¹⁾ artiklitest 3 ja 4 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon heidab esitatud hagi Belgia Kuningriigile ette, et viimane ei ole 57 linnastu puhul nõuetekohaselt täitnud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta.

Direktiivi 91/271/EMÜ artikli 3 lõike 1 ja artikli 4 lõike 1 kohaselt peavad linnastud, mille inimekvivalent on 2 000 kuni 10 000, olema hiljemalt 31. detsembriks 2005 varustatud asulareovee kogumissüsteemidega.

Asulareovee puhastamisega seotud kohustuste osas paneb selle direktiivi artikli 4 lõige 1 liikmesriikidele kohustuse tagada, et kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbib enne ärajuhtimist bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse.

Viimaseks, kõnealuse direktiivi I lisa punktis D sätestatud järelevalvemeetmed võimaldavad kontrollida, kas asulareovee puhastitist väljajuhtitud heitvesi vastab selles direktiivis heitveele ette nähtud nõuetele.

⁽¹⁾ EÜT L 135, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26.

Simone Gbagbo 15. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 25. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-119/11: Gbagbo versus nõukogu

(Kohtuasi C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Simone Gbagbo (esindaja: advokaat J.-C. Tchikaya)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Côte d'Ivoire'i Vabariik

Apellandi nõuded

— tunnistada Simone Gbagbo apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks,

— tühistada vaidlustatud otsus,

— tühistada, esiteks nõukogu 14. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/18/ÜVJP, millega muudetakse nõukogu otsust 2010/656/ÜVJP ⁽¹⁾, ja teiseks, nõukogu 14. jaanuari 2011. aasta määrus (EL) nr 25/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 560/2005, nõukogu 6. aprilli 2011. aasta otsus 2011/221 ja määrus (EL) nr 330/2011, millega kehtestatakse teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is ⁽²⁾, hagejat puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet.

Esiteks, apellant heidab Üldkohtule ette, et viimane lükkas tagasi tema väite põhjendamiskohustuse rikkumise kohta. Apellant nimelt heidab Üldkohtule ette seda, et viimase hinnangul oli nõukogu esitanud piisavalt tõendeid, olgugi et vaidlustatud otsuses oli põhjenduseks toodud üksnes apellandi amet, nimelt „Rahvusassamblee rahvarinde parlamendifraktsiooni eesistuja”.

Teiseks leiab apellant, et Üldkohus on teinud faktide hindamisel ilmselge hindamisvea. Tema hinnangul on väited rahu- ja lepitusprotsessi takistamisest ja avalikust vaenu ja vägivalda õhutamise sisuliselt valed ning tõendamata.

⁽¹⁾ ELT L 11, lk 36.

⁽²⁾ ELT L 11, lk 10.

Inuit Tapiriit Kanatami jt 12. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 25. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-526/10: Inuit Tapiriit Kanatami jt versus Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesessie, Allen Kooneelussie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (esindajad: *avocat* H. Viaene, *advocaat* J. Bouckaert)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Parlament

Apellantide nõuded

- tühistada Üldkohtu vaidlustatud kohtuotsus, ETLT artikli 277 alusel tunnistada määrus 1007/2009 ⁽¹⁾ õigusvastaseks ja kohaldamatuks ja ETLT artikli 263 alusel tühistada määrus 737/2010 ⁽²⁾, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et kõik vaidlusaluse määruse tühistamishagi põhjendatuse tuvastamiseks vajalikud tõendid on olemas;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja saata asi uuesti läbivaatamiseks tagasi Üldkohtusse;
- mõista apellantide kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse aluseks on peamiselt kaks väidet, nimelt väide, et: 1) kohaldades EÜ asutamislepingu artiklit 95, rikkus Üldkohus õigusnormi, ja 2) põhiõiguslikke põhimõtteid kohaldades ja tõlgendades rikkus Üldkohus õigusnormi.

Apellatsioonkaebuse esimeses väites väidavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis hindamata, kas õigusliku alusena EÜ artiklile 95 viitamise tingimused olid asjaomasel hetkel täidetud. Apellandid osutavad sellele, et õigusliku alusena EÜ artiklile 95 viitamise tingimused peavad olema täidetud ajal, mil komisjoni teeb oma ettepaneku. Apellandid on lisaks seisukohal, et õigusliku lausena EÜ artiklile 95 viitamise tingimuste täitmata jätmist ei saa kohtuliku kontrolli käigus kõrvaldada. Apellandid on ka arvamisel, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kohaldas väärat kriteeriumi, hinnates seda, kas hülgetoodetega kauplemist puudutavates siseriiklikes eeskirjades esinevad erinevused võisid õigustada liidu õigusnormide sekkumist EÜ artikli 95 alusel. Vaidlustatud kohtuotsuses kohaldas Üldkohus piirmäära, mis tugines kriteeriumil, et liikmesriikidevaheline asjaomaste toodetega kauplemine on märkimisväärne. Siiski, asjaomaste toodete märkimisväärne kaubaturg on üsna erinev „suhteliselt suuremahulisest” kaubaturust jne, mida Euroopa Kohus on oma vastavas kohtupraktikas kriteeriumina kasutanud.

Apellatsioonkaebuse teises väites väidavad apellandid, et viidates üksnes harta sätetele, rikkus Üldkohus õigusnormi. Apellandid leiavad, et pelgalt asjaolu, et Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites sätestatud kaitse, millele apellandid tuginevad, on liidu õiguses rakendatud vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 17, 7, 10 ja 11, ei muuda Üldkohtu kohustust võtta arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni sätteid kui õiguse üldpõhimõtteid. Apellandid väidavad veel, et Üldkohus rikkus õigusnormi, jättes kaubanduslikud huvid välja õigusest omandile, sedastades, et „õigust omandile ei saa pelgalt kaubanduslike huvide kaitseks laiendada” ja jättes apellandid ilma Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolli nr 1 artiklis 1 sätestatud tagatistest. Apellandid väidavad veel, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kontrollimata algmäärust võrreldes ÜRO põlisrahvaste õiguste deklaratsiooni artikliga 19. Võttes arvesse, et liit peab oma pädevuse teostamisel järgima rahvusvahelist õigust ning et algmäärust tuleb seega tõlgendada vastavalt ÜRO põlisrahvaste õiguste deklaratsiooni artiklile 19, oli Üldkohus kohustatud kontrollima, kas EL institutsioonid olid enne algmääruse vastuvõtmist saanud selleks apellantide vabatahtliku, eelneva ja teadliku nõusoleku.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1007/2009 hülgetoodetega kauplemise kohta; ELT L 286, lk 36.

⁽²⁾ Komisjoni 10. augusti 2010. aasta määrus (EL) nr 737/2010, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1007/2009 hülgetoodetega kauplemise kohta; ELT L 216, lk 1.

Stichting Corporate Europe Observatory 11. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 7. juuni 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-93/11: Stichting Corporate Europe Observatory versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-399/13 P)

(2013/C 274/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Stichting Corporate Europe Observatory (esindaja: *solicitor* S. Crosby)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik

Apellandi nõuded

- rahuldada apellatsioonkaebus, tühistada Üldkohtu 7. juuni 2013. aasta otsus ja komisjoni 6. detsembri 2010. aasta otsus;
- mõista käesoleva apellatsioonkaebuse ja Üldkohtule esitatud tühistamishagiga seotud apellandi kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus on õigusnorme kolmel viisil rikkunud.

1. Õigusnorme on rikutud sellega, et kohus leidis, et kaubanduse peadirektoraadi „Vademecum on access to documents” (dokumentidega tutvumise käsiraamat) ei olnud suunatud asutuseväliste tagajärgede tekitamisele;
2. Õigusnorme on rikutud sellega, et kohus jättis kõrvale eelduse, et dokumendid on mõeldud näitamiseks suurele hulgale isikutele;
3. Õigusnorme on rikutud sellega, et kohus leidis, et antud juhul ei ole toimunud konfidentsiaalsusest vaikimisi loobumist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 16. juulil 2013 — Sophia Marie Nicole Sanders, keda esindab Marianne Sanders versus David Verhaegen

(Kohtuasi C-400/13)

(2013/C 274/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sophia Marie Nicole Sanders, keda esindab Marianne Sanders

Kostja: David Verhaegen

Eelotsuse küsimus

Kas 23. mai 2011. aasta Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten'i (elalise välisriigis sissenõudmise seadus, Auslandsunterhaltsgesetz, edaspidi „AUG”), BGBl I lk 898, § 28 lõige 1 on vastuolus nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 4/2009⁽¹⁾ artikli 3 punktidega a ja b?

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 4/2009 kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes (ELT L 7, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Anotato Dikastirio Kyprou (Küpros) 16. juulil 2013 — Cypra Limited versus Küprose Vabariik

(Kohtuasi C-402/13)

(2013/C 274/23)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Anotato Dikastirio Kyprou

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: Cypra Limited

Vastustajad: Küprose Vabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 854/2004 ⁽¹⁾ sätted annavad pädevale asutusele kaalutlusõiguse määrata kindlaks konkreetse loomade tapmise kellaaeg, arvestades, et ta on kohustatud määrama loomade tapmise üle kontrolli teostava riikliku veterinaararsti või kas pädev asutus on kohustatud selle veterinaararsti nimetama tapmise ajalistes piirides, mille on määranud tapmise läbiviija?
2. Kas määruse (EÜ) nr 854/2004 sätted annavad pädevale asutusele kaalutlusõiguse, et keelduda loomade õiguspärase tapmise üle veterinaarkontrolli teostamiseks riikliku veterinaararsti määramisest, kui on teatavaks tehtud konkreetne aeg, mil tapmine tegevusloaga tapamajas aset leiab?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, lk 206; ELT eriväljaanne 03/45, lk 75).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 16. juulil 2013 — Lisa Kelly versus Minister for Social Protection

(Kohtuasi C-403/13)

(2013/C 274/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Ireland

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lisa Kelly

Vastustaja: Minister for Social Protection

Eelotsuse küsimused

1. Kui töötaja, kelle elukoht on liikmesriigis A ja kes on seal kindlustuskattega töötanud peaaegu kolm aastat, töötab viimased kuus kuud oma kindlustuskattega töötamise ajast liikmesriigis B ja esitab pärast seda taotluse haigushüvitisele, siis kas selle taotluse suhtes tuleb kohaldada i) määruse (EÜ)

nr 883/2004 ⁽¹⁾ artikli 11 lõike 3 punkti a kohaselt liikmesriigi B õigusakte või ii) artikli 11 lõike 3 punkti e kohaselt tema elukohajärgse liikmesriigi A õigusakte?

2. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline see, et kui kohaldatavaks tuleb lugeda liikmesriigi B õigusaktid, ei ole töötajal õigust mitte mingisugustele sotsiaalkindlustushüvitistele, samas kui see ei oleks nii juhul, kui kohaldatavaks tuleks lugeda tema elukohajärgse liikmesriigi (liikmesriigi A) õigusaktid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 16. juulil 2013 — ClientEarth versus Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Kohtuasi C-404/13)

(2013/C 274/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: ClientEarth

Vastustaja: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Eelotsuse küsimused

1. Kui vastavalt välisõhu direktiivile 2008/50/EÜ (edaspidi „direktiiv”) ⁽¹⁾ ei ole vastavas piirkonnas või linnastus saavutatud vastavust lämmastikdioksiidi piirtasemetele 1. jaanuariks 2010, mis on sätestatud direktiivi XI lisas, siis kas liikmesriik on kohustatud vastavalt direktiivile ja/või Euroopa Liidu lepingu artiklile 4 teatama tähtaja pikendamisest vastavalt selle direktiivi artiklile 22?
2. Kui see on nii, siis millistel asjaoludel (kui üldse) võib liikmesriik olla sellest kohustusest vabastatud?

3. Millises ulatuses (kui üldse) mõjutab artiklit 13 rikkunud liikmesriigi kohustusi artikkel 23 (eelkõige selle teine lõik)?

4. Milliseid õiguskaitsevahendeid (kui üldse) peavad siseriiklikud kohtud liidu õiguse kohaselt artiklite 13 või 22 rikkmise korral kohaldama, et täita direktiivi artiklit 30 ja/või ELL artiklit 4 või 19?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT L 152, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Karlsruhe (Saksamaa) 18. juulil 2013 — Barbara Huber versus Manfred Huber

(Kohtuasi C-408/13)

(2013/C 274/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Karlsruhe

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Barbara Huber

Kostja: Manfred Huber

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 4/2009 kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes (¹) artikli 3 punktidega a ja b on kooskõlas

Saksa Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten'i (elatisel välisriigis sissenõudmise seadus, Auslandsunterhaltsgesetz, edaspidi „AUG“) § 28 lõike 1 esimene lause, mis sätestab,

et juhul kui ühe poole alaline elukoht ei ole Saksamaa territooriumil, lahendab ülalpidamiskohustusi puudutavaid vaidlusi määruse (EÜ) nr 4/2009 artikli 3 punktides a ja b nimetatud juhtudel üksnes Amtsgericht, kellel on ainupädevus Oberlandesgericht'i tööpiirkonnas, kus asub kostja või õigustatud isiku alaline elukoht?

(¹) ELT. L 7, lk 1.

18. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Liidu Nõukogu versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-409/13)

(2013/C 274/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: G. Maganza, A. de Gregorio Merino ja I. Gurov)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 8. mai 2013. aasta otsus, millega ta otsustas tagasi võtta oma ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega nähakse ette kolmandatele riikidele makromajandusliku abi andmise üldsätted,

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu esitab kolm väidet oma hagi toetuseks, millega ta taotleb komisjoni otsuse võtta seadusandliku tavamenetluse esimese lugemise lõppjärgus tagasi määruse ettepanek tühistamist.

Esiteks väidab nõukogu, et määruse ettepaneku tagasivõtmine on ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtte ning samuti institutsioonilise tasakaalu põhimõtte tõsine rikkumine. Nõukogu leiab, et ükski aluslepingute säte ei anna selgesõnaliselt komisjonile üldpädevust võtta tagasi ettepanek, mille ta on liidu seadusandjale esitanud. Seega, kui nõukogu ei vaidle vastu sellisele tagasivõtmise õigusele ELL artikli 293 lõike 2 alusel, ei saa komisjon seda kasutada omal äranägemisel või kuritarvitada. Nõukogu hinnangul annab sellise ettepaneku seadusandliku protsessi väga hilises järgus tagasivõtmine komisjonile teatavat laadi vetoõiguse liidu kaasseadusandjate suhtes. Seega asetub komisjon viimastega samale tasemele, mis tooks kaasa ELL artiklis 294 ettenähtud seadusandliku tavamenetluse

kuritarvitamise, ületaks ELTL artikli 293 lõikes 2 ettenähtud komisjoni pädevust õigusaktide algatajana ja võtaks ELTL artikli 293 lõikes 1 ettenähtud Nõukogu muudatuste tegemise õiguselt selle kasuliku mõju. Komisjon leiab, et selline tagasivõtmise õiguse teostamine läheb lisaks vastuollu ELTL artikli 10 lõigete 1 ja 2, kuna komisjon ei ole enam täidesaatvat rolli täitev institutsioon, vaid osaleb seadusandlikus protsessis samal tasemel kui demokraatlikult legitiimsed institutsioonid.

Teiseks on määruse ettepaneku tagasivõtmine samuti ka ELL artikli 13 lõikes 2 nimetatud lojaalse koostöö põhimõtte rikkumine. Esiteks väidab nõukogu, et määruse ettepaneku tagasivõtmine toimus väga hilinenult. Pärast arvukaid esimese lugemise jooksul toimunud kolmepoolseid kohtumisi („kolmepoolsed arutelud”), võttis komisjon ühtäkki oma määruse ettepaneku tagasi päeval, mil parlament ja nõukogu pidid paraferima kompromissi, milleni nad olid jõudnud. Teiseks heidab nõukogu komisjonile ette, et ta ei ole enne tagasivõtmist ära kasutanud kõiki nõukogu kodukorras sisalduvaid menetluslikke võimalusi.

Viimaseks leiab nõukogu, et vaidlustatud tagasivõtmise akt ei vastanud ELTL artikli 296 2. lõigus osutatud aktide põhjendamiskohustusele. Nõukogu heidab komisjonile ette, et ta ei lisanud tagasivõtmise otsusele ühtegi selgitust ega avaldanud seda otsust.

Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. 22. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-19/12: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) — Impexmetal

(Kohtuasi C-415/13 P)

(2013/C 274/28)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (esindaja: advokaat P. Borowski)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Impexmetal S.A.

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu otsus tervikuna, rahuldada tervikuna 9. jaanuari 2012. aasta hagi ja sellest tulenevalt tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 27. oktoobri 2011. aasta otsus;

— juhul kui seda taotlust ei rahuldata, tühistada Üldkohtu otsus tervikuna ja saata käesolev asi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks;

— mõista menetluskulud, sh apellandi kulud Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja ja vastulausete osakonna menetluses ning Euroopa Kohtus välja teistelt menetlusosalistelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus on rikkunud määruse nr 207/2009 (¹) artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna ta on viidanud asjaoludele, mida selle sätte tingimused ei puuduta.

Viidatud sätte väär kohaldamine on tingitud sellest, et Üldkohus tuvastas ekslikult, et apellandi kaubamärk sarnaneb menetlusse astuja kaubamärgiga ja seega võib avalikkus need segi ajada. Üldkohus ei ole arvestanud järgmist:

— apellandi kaubamärgiga tähistatud kaubad „Masinad ja tööpingid” ning menetlusse astuja kaubamärgiga tähistatud „Kuullaagrid” on väga erinevad ega kujuta endast mingil moel üksteist täiendavaid kaupu;

— apellandi ja menetlusse astuja kaubamärgid erinevad visuaalselt külgsest üksteisest oluliselt;

— olulise panuse vastandatud kaubamärkide visuaalsesse, foneetilisse ja kontseptuaalsesse erinevusse lisab asjaolu, et apellandi kaubamärk sisaldab sõnalise osana nimisõna „Kraśnik”;

— apellandi ja menetlusse astuja kaubamärgid erinevad foneetiliselt üksteisest oluliselt;

— apellandi kaubamärk on tema ärinime osa ja ta on seda nime kasutanud pikalt enne kaubamärgi registreerimistotluse esitamist;

— nimetatud kaubamärk on ajaloolise tähtsusega tähis, mida apellant on kasutanud enda tähistamiseks;

— kõnealused kaubamärgid on pikka aega turul rahumeelselt koosseksisteerinud;

— vastandatud kaubamärkide sarnasus ei õigusta seisukohta, et nende puhul esineb segiajamise tõenäosus.

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

24. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-425/13)

(2013/C 274/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Valero Jordana, F. Castillo de la Torre)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu otsuse, millega antakse volitus alustada läbirääkimisi EL-i heitkogustega kauplemise süsteemi ja

Austraalia heitkogustega kauplemise süsteemi ühendamiseks, artikli 2 teine lause ja selle otsuse lisa A-osa, või teise võimalusena

— tühistada nimetatud nõukogu otsus ja jätta juhul, kui vaidlustatud otsus tühistatakse tervikuna, selle tagajärjed kehtima; ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, et rikutud on ELL artikli 13 lõiget 2, ELTL artikli 218 lõikeid 2–4 ja ELTL artiklit 295 ning institutsioonidevahelise tasakaalu põhimõtet. Komisjon väidab, et nõukogu on rikkunud ELTL artiklit 218, nähes ühepoolset komisjonile ette üksikasjaliku menetluse, mis annab nõukogule uusi volitusi ja paneb komisjonile uued kohustused, mis ei tulene sellest sättest. Nõukogu on rikkunud ka ELL artikli 13 lõiget 2, tõlgendatuna koos ELTL artikli 218 lõikega 4, ning institutsioonidevahelise tasakaalu põhimõtet, laiendades talle aluslepingutega antud pädevust komisjoni ja Euroopa Parlamendi arvel.

Teine väide, et rikutud on ELL artikli 13 lõiget 2 ja ELTL artiklit 218 ning institutsioonidevahelise tasakaalu põhimõtet, kuivõrd vaidlustatud otsus näeb ette, et liidu üksikasjalikud läbirääkimispositsioonid töötab välja vastav erikomitee või nõukogu. ELTL artikli 218 lõike 4 kohaselt on erikomiteel üksnes nõuandev roll.

ÜLDKOHUS

10. juulil 2013 esitatud hagi — Harper Hygienics versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Clinique Laboratories (CLEANIC intimate)**(Kohtuasi T-363/13)**

(2013/C 274/30)

Hagiavalduse keel: poola

Pooled

Hageja: Harper Hygienics S.A. (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat R. Rumpel)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Clinique Laboratories (New York, Ameerika Ühendriigid)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) viienda apellatsioonikoja 29. aprilli 2013. aasta otsus (asi R 606/2012-5) osas, milles sellega lükati tagasi ühenduse kaubamärgi „CLEANIC intimate” registreerimistaotlus kõigile kaupadele klassides 3 ja 16 ning teatud kaupadele klassis 5;
- muuta vaidlustatud otsus nii, et nimetatud kaubamärk registreeritakse kõigi taotletud kaupade ja teenuste jaoks;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „CLEANIC intimate” sisaldav kujutismärk kaupadele klassides 3, 5 ja 16 — Ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 009217531.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Clinique Laboratories LLC.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse kaubamärgid nr 54 429 kaupadele klassides 3, 14, 25 ja 42 ning nr 2 294 429 kaupadele klassides 35 ja 42.

Vastulause osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna tuvastati, et kaubamärgid on sarnased ja avalikkus võib nad omavahel segi ajada; nimetatud määruse artikli 8 lõike 5 rikkumine.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

17. juulil 2013 esitatud hagi — Gemeente Eindhoven versus komisjon**(Kohtuasi T-370/13)**

(2013/C 274/31)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Gemeente Eindhoven (Eindhoven, Madalmaad) (esindajad: advokaadid G. van der Wal, M. van Heezik ja L. Parret)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus hageja ja PSV vahelisi tehinguid puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel hagi komisjoni 6. märtsi 2013. aasta otsuse vastu (SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) Madalmaade teatavatele professionaalsetele jalgpalliklubidele ajavahemikul 2008–2011 antud abi) (ELT C 116, lk 19).

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on hea haldus põhimõtet, k.a hoolsuskohustust.

Komisjonile saadeti 26. ja 28. juulil 2011 teave, mispeale Madalmaade ametiasutustele enam küsimusi ei esitatud. Komisjon otsustas 6. märtsil 2013 algatada ametliku uurimismenetluse. Vahepeal möödunud pika aja (19 kuud) tõttu ja kuna komisjon ei esitanud täiendavaid (sisulisi) järelepärimisi, puudus komisjonil ametliku menetluse algatamise hetkel enda tegevuse ja tegevusetuse tõttu täielik ülevaade olulistest asjaoludest.

2. Teine väide, et rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet.

Siinkohal väidab hageja, et ta võis eeldada, et tehinguid hinnatakse komisjoni teatise alusel ametivõimude korraldatavas maa ja hoonete müügis sisalduvate riigiabi elementide kohta, ⁽¹⁾ nagu seda oli tehtud varem sarnaste tehingute hindamisel komisjoni poolt.

3. Kolmas väide, et tegemist on ilmselge hindamisveaga

Kuna komisjon algatas ametliku uurimismenetluse, ilma et oleks esinenud põhjendatud kahtlusi määruse nr 659/1999 ⁽²⁾ artikli 4 lõike 4 ja kohtupraktika tähenduses, on ta teinud ilmselge hindamisvea. Kuna komisjon on hoolimata järjest kerkivatest küsimustest jätkuvalt seisukohal, et tegemist on riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, ei ole komisjon aru saanud, et määruse nr 659/1999 artikli 6 kohaselt on tegemist esialgse otsusega.

4. Neljas väide, et põhjendus on ebapiisav või väär

Tuginedes eeltoodud väitele, mille kohaselt on tegemist ilmselge hindamisveaga, väidab hageja lõpuks, et vaidlustatud otsus ei vasta ELTL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustuse nõuetele.

⁽¹⁾ Komisjoni teatis ametivõimude korraldatavas maa ja hoonete müügis sisalduvate riigiabi elementide kohta (EÜT 1997, C 209, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 143).

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

17. juulil 2013 esitatud hagi — Moonlight GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Lampenwelt (Moon)

(Kohtuasi T-374/13)

(2013/C 274/32)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Moonlight GmbH (Wehr, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Börjes-Pestallozza ja M. Nielen)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Saksamaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 13. mai 2013. aasta (asi R 676/2012–4) otsus ja kohustada Siseturu Ühtlustamise Ametit tagasi lükkama ühenduse kaubamärgi nr 6 084 081 kehtetuks tunnistamise taotlus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk „Moon” kaupadele klassis 11 — ühenduse kaubamärk nr 6 084 081.

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja.

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Lampenwelt GmbH & Co. KG.

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis a sätestatud absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused.

Tühistamisotsakonna otsus: rahuldada kehtetuks tunnistamise taotlus.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine.

24. juulil 2013 esitatud hagi — Perfetti Van Melle versus Siseturu Ühtlustamise Amet (DAISY)

(Kohtuasi T-381/13)

(2013/C 274/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Perfetti Van Melle SpA (Linate, Itaalia) (esindaja: advokaat P. Testa)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada esimese apellatsioonikoja 10. aprilli 2013. aasta otsus R 427/2012-1 osas, milles sellega jäeti rahuldamata taotlus registreerida sõnamärki „DAISY” järgmistele kaupadele: kondiitritooted, koogid, kommid, pehmed kompvekid, kummikompvekid, karamellkompvekid, närimiskummid, želeed, lagritsad, pulgakommid, iiriskompvekid, pastillid, suhkur, šokolaad, kakao;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: ühenduse sõnamärki „DAISY” kaupadele klassis 30 — ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10 267 037.

Kontrollija otsus: jätta taotlus rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited:

— määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine, kuna sõna „DAISY” ei ole kirjeldav;

— määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine, kuna sõna „DAISY” ei kirjelda ühte toote põhiomadust;

— määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna väljendil „DAISY” on maiustuste puhul eristusvõime.

24. juulil 2013 esitatud hagi — Perfetti Van Melle versus Siseturu Ühtlustamise Amet (MARGARITAS)

(Kohtuasi T-382/13)

(2013/C 274/34)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Perfetti Van Melle SpA (Linate, Itaalia) (esindaja: advokaat P. Testa)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada esimese apellatsioonikoja 10. aprilli 2013. aasta otsus menetluses R 430/2012-1 osas, milles sellega jäeti rahuldamata kaubamärgi „MARGARITAS” registreerimise taotlus järgmistele kaupadele: maiustused, kondiitritooted, karamellkompvekid, pehmed karamellkompvekid, venivad karamellkompvekid, näts, kummikompvekid, lagritsamaiustused, pulgakommid, toffee-kommid, pastillid, suhkur, šokolaad, kakao;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Ühenduse sõnamärk „MARGARITAS” kaupadele klassis 30 — ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10 261 105

Kontrollija otsus: Jätta taotlus rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata

Väited:

— Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine, sest sõna „MARGARITA” ei ole kirjeldav;

— Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine, sest sõna „DAISY” ei ole toote olulist omadust kirjeldav;

— Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine, sest termin „MARGARITAS” omab maiustuste puhul eristusvõimet.

26. juulil 2013 esitatud hagi — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)

(Kohtuasi T-387/13)

(2013/C 274/35)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogotá, Kolumbia) (esindajad: advokaadid A. Pomares Caballero ja M. Pomares Caballero)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Nadine Helene Jeanne Hautrive (Chatou, Prantsusmaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) viienda apellatsioonikoja 17. mai 2013. aasta otsust juhtumis R 757/2012–5, tõdedes et käesolevas asjas on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 4 sätestatud registreerimisest keeldumise suhtelise põhjuse kohaldamise tingimused täidetud;

— või kui see nii ei ole, tühistada vaidlustatud otsus;

— ja igal juhul mõista hageja kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja jätta viimase kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Nadine Helene Jeanne Hautrive;

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalisi osi „COLOMBIANO HOUSE” sisaldav kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 16, 25 ja 43 — ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 225 798;

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja;

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: kaitstud geograafiline tähis, mis sisaldab sõnalisi osi „Café de Colombia”;

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi;

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata;

Väited:

— määruse nr 510/2006 artikli 14 rikkumine;

— määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 koostoimes määruse nr 510/2006 artikliga 13 rikkumine;

— vorminõuete rikkumine põhjenduste puudumise tõttu.

1. augustil 2013 esitatud hagi — SolarWorld and Solsonica versus komisjon

(Kohtuasi T-393/13)

(2013/C 274/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: SolarWorld AG (Bonn, Saksamaa) ja Solsonica SpA (Cittaduale, Itaalia) (esindajad: advokaat L. Ruessmann ja solitsitor J. Beck)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada komisjoni määruse (EL) nr 513/2013 (¹) artikli 1 lõige 2 osas, milles see lükkab kuni 6. augustini 2013 edasi ajutise dumpinguvastase tollimaksu kohaldamise Hiinast pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite, elementide ja plaatide impordi suhtes;

- kohustada liikmesriikide tolliasutusi kohaldama dumpinguvastaseid tollimakse määras, mis on ette nähtud komisjoni määruse (EL) nr 513/2013 artikli 1 lõike 2 punktis ii) alates 6. juunist 2013;
- kohustada komisjoni hüvitama hagejatele kahju osas, milles komisjoni määruse (EL) nr 513/2013 artikli 1 lõike 2 punktis ii) ette nähtud dumpinguvastased tollimaksumäärad jäeti kohaldamata alates 6. juunist 2013; ja
- mõista menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikub komisjoni määruse (EL) nr 513/2013 artikli 1 lõike 2 punkti i) vastuvõtmine nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 ⁽²⁾ artikli 7 lõiget 2.
2. Teise väite kohaselt on komisjon teinud faktide hindamisel ilmselge vea, kui kehtestas komisjoni määruse (EL) nr 513/2013 artikli 1 lõike 2 punkti i) alusel ajutiste dumpinguvastaste meetmete ülemineku perioodi.
3. Kolmanda väite kohaselt on komisjon määruse (EL) nr 513/2013 artikli 1 lõike 2 punkti i) vastuvõtmisega ilmselgelt ja tõsiselt rikkunud hoolsuskohustust ja hea halduse nõuet.
4. Neljanda väite kohaselt on komisjon tegutsenud määruse (EL) nr 513/2013 artikli 1 lõike 2 punkti i) vastuvõtmisel õigusvastaselt ja tekitanud seeläbi hagejatele kahju, mille eest on ELTL artikli 340 lõike 2 alusel vastutav Euroopa Liit.

⁽¹⁾ Komisjoni 4. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 513/2013, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) impordi suhtes ja muudetakse määrust (EL) nr 182/2013, millega kehtestatakse registreerimisnõue selliste Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud toodete impordi suhtes; ELT 2013 L 152, lk 5.

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed; ELT 2009 L 343, lk 51.

2. augustil 2013 esitatud hagi — Photo USA Electronic Graphic versus nõukogu

(Kohtuasi T-394/13)

(2013/C 274/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (Peking, Hiina) (esindaja: advokaat K. Adamantopoulos)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

tühistada nõukogu 13. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 412/2013, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks, mis on kehtestatud Hiina Rahvabariigist pärit keraamiliste laua- ja kööginõude impordi suhtes (ELT L 131, lk 1) hagejat puudutavas osas, ja

mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

Esimese väite kohaselt on komisjon ja nõukogu (edaspidi „institutsioonid”) teinud ilmselge hindamisvea, kui lisasid tavalise polüestriga kaetud keraamilised kruusid uurimisaluse toote hulka.

Teise väite kohaselt ei ole institutsioonid, liigitades kaetud keraamilised kruusid teiste peenkeramikast laua- ja kööginõude hulka, teinud õiglast võrdlust, rikkudes nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51) (edaspidi „algmäärus”) artikli 2 lõiget 10.

Kolmanda väite kohaselt on institutsioonid rikkunud algmääruse artikli 3 lõiget 7, kuna ei ole nõuetekohaselt analüüsinud *Bundeskartellamt*i (Saksa konkurentsiamet) uuritava konkurentsivastase tegevuse mõju liidu tootmisharu. Sellega seoses väidab hageja, et institutsioonid on teinud ilmselge hindamisvea, kuna leidsid, et konkurentsivastane tegevus ei mõjuta mikro- ja makromajanduslikke näitajaid.

Neljanda väite kohaselt on institutsioonid rikkunud algmääruse artikli 3 lõiget 2, kuna ei ole objektiivselt analüüsinud liidu tootmisharu hetkeseisu. Sellega seoses väidab hageja, et institutsioonid on teinud ilmselge hindamisvea, kuna leidsid, et konkurentsivastane tegevus ei mõjuta mikro- ja makromajanduslikke näitajaid.

31. juulil 2013 esitatud hagi — Miettinen versus nõukogu

(Kohtuasi T-395/13)

(2013/C 274/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Samuli Miettinen (Espoo, Soome) (esindajad: advokaadid O. Brouwer ja E. Raedts)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

tühistada nõukogu 21. mai 2013. aasta otsus keelduda võimaldamast täielikku juurdepääsu dokumendile 12979/12 vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331), millest teatati hagejale 21. mail 2013 viitenumbrit „06/c/02/1 3” kandva kirjaga (vaidlustatud otsus), ning keeldumise pikendamine 23. juulist 2013;

mõista Üldkohtu kodukorra artikli 87 alusel kostjalt välja hageja kohtukulud, seal hulgas võimalike menetlusse astujate kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

Esimese väite kohaselt on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet ja artikli 4 lõike 3 esimest lõiku, kuna vaidlustatud otsus põhineb nende sätete, mis käsitlevad vastavalt kohtumenetlust ja õigusnõustamist ning otsustamisprotsessi, valel tõlgendusel ja kohaldamisel, sest:

esiteks ei ole nõukogu tõendanud, et dokumendi 12979/12 avaldamine kahjustab tema õigusteenistuse võimet kaitsta nõukogu tulevikus kohtumenetlustes ja kahjustab seadusandlikku menetlust;

teiseks ei ole nõukogu tõendanud, et dokument 12979/12 on niivõrd tundlik ja/või laia ulatusega, et see õigustab seadusandlikus kontekstis õiguslike arvamuste avaldamist pooldava eelduse kõrvalejätmist;

kolmandaks on nõukogu teooria, mis puudutab kahju, puhtalt oletuslik. See on nii faktiliselt kui õiguslikult põhjendamatu, arvestades dokumendis 12979/12 oleva soovitusel sisu, mis oli vaidlustatud otsuse tegemise ajal avalik; ja

neljandaks kohaldas nõukogu artikli 4 lõike 3 esimese lõigule tuginedes valesti ülekaaluka üldise huvi tingimust, võttes arvesse üksnes avaldamisest tulenevat eeldatavat ohtu otsustamisprotsessile ja jättes arvestamata avaldamise positiivse mõjuga muu hulgas otsustamisprotsessi legitiimsusele, ning jättis artikli 4 lõike 2 teisele taandele tuginedes mainitud tingimuse üldse kohaldamata.

Teise väite kohaselt on rikutud ELTL artiklist 296 tulenevat põhjendamiskohustust, kuna nõukogu jättis täitmata oma kohustuse esitada vaidlustatud otsuse piisav ja asjakohane põhjendus.

30. juulil 2013 esitatud hagi — Dosen versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Gramm (Nano-Pad)

(Kohtuasi T-396/13)

(2013/C 274/39)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Franko Dosen (Berliin, Saksamaa) (esindaja: *Rechtsanwalt* H. Losert)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Thomas Gramm (Bremen, Saksamaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) tühistamisosakonna 21. septembri 2011. aasta otsus (toimik nr 4204 C) mis tehti Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 13. mai 2013. aasta otsuse R 1981/2011-4 vormis.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk „Nano-Pad” kaupadele klassis 17 — ühenduse kaubamärk nr 8 228 421

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Thomas Gramm

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktidele a ja b

Tühistamisosakonna otsus: rahuldada kehtetuks tunnistamise taotlus osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: lükata kaebus tagasi

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine

2. augustil 2013 esitatud hagi — TVR Automotive versus Siseturu Ühtlustamise Amet — TVR Italia (TVR)

(Kohtuasi T-398/13)

(2013/C 274/40)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: TVR Automotive (Whiteley, Ühendkuningriik) (esindajad: *Rechtsanwalt* A. von Mühlendahl ja *Rechtsanwalt* H. Hartwig)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: TVR Italia Srl (Milaano, Itaalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 14. mai 2013. aasta otsus R 823/2011-2;
- jätta rahuldamata TVR Italia Srl-i 14. aprilli 2013. aasta kaebus Siseturu Ühtlustamise Ameti vastulausete osakonna 14. veebruari 2011. otsuse peale;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja TVR Italia Srl-ilt, kui viimane peaks menetlusse astuma.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: TVR Italia Srl

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „TVR ITALIA” sisaldav kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 12, 25 ja 37 — ühenduse kaubamärk nr 5 699 954

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: siseriiklikud ja ühenduse sõnamärgid „TVR” kaupadele ja teenustele klassides 9, 11, 12, 25 ja 41

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vastulausete osakonna otsus ja jätta kaebus rahuldamata

Väited:

- määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 42 lõigete 2 ja 3 rikkumine;
- jõustunud otsuse seadusjõu põhimõtte ja *ne bis in idem* –põhimõtte rikkumine ning määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 42 lõike 2 koostoimes artikliga 15 rikkumine.

8. augustil 2013 esitatud hagi — NIIT Insurance Technologies versus Siseturu Ühtlustamise Amet (SUBSCRIBE)

(Kohtuasi T-404/13)

(2013/C 274/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: NIIT Insurance Technologies Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: *Rechtsanwalt* M. Wirtz)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Euroopa Liit, keda esindab käesolevas asjas Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) viienda apellatsioonikoja 4. juuni 2013. aasta otsus R 1308/2012-5, mis käsitleb sõna SUBSCRIBE ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust nr 10 355 527, ja sellele eelnenud kaubamärkide osakonna 22. mai 2012. aasta otsus niivõrd, kuivõrd keelduti andmast kaubamärgile kaitset;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „SUBSCRIBE“ kaupadele ja teenustele klassides 9, 16 ja 42 — ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10 355 527

Kontrollija otsus: lükata taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited:

- määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja lõike 2 rikkumine;
- rikutud on määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklit 83 koostoimes võrdse kohtlemise põhimõttega ja Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni (muudetud 1. novembril 1998 jõustunud protokolliga nr 11) artiklitega 6 ja 14;
- ELTL artikli 56 rikkumine.

5. augustil 2013 esitatud hagi — T & L Sugars ja Sidul Açúcares versus komisjon

(Kohtuasi T-411/13)

(2013/C 274/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: T & L Sugars Ltd (London, Ühendkuningriik) ja Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugal) (esindajad: advokaat D. Waelbroeck ja *solicitor* D. Slater)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hulk komisjoni määruseid, mis seavad roosuhkru tootjad konkurentsiasutusse olukorda, esiteks määrus nr 505/2013 ⁽¹⁾ ja määrus nr 629/2013 ⁽²⁾, millega kehtestatakse täiendavad erimeetmed seoses kvoodivälise suhkru ja isoglükoosi Euroopa Liidu turule toomisega 2012/2013. turustusaastal, kohaldades vähendatud kvoodiületamise tasu; teiseks määrus nr 574/2013 ⁽³⁾ ja määrus nr 677/2013 ⁽⁴⁾, millega kinnitatakse jaotuskoefitsient olemasolevatele kvoodivälise suhkru kogustele müügiks ELi turul vähendatud kvoodiületamise tasuga turustusaastal 2012/2013; ja kolmandaks, määrus nr 460/2013 ⁽⁵⁾ avatud pakkumismenetluse raames toimivas kolmandas osalises pakkumiskutses kinnitatava minimaalse tollimaksumäära kohta ja määrus nr 542/2013 ⁽⁶⁾ avatud pakkumismenetluse raames toimivas neljandas osalises pakkumiskutses kinnitatava minimaalse tollimaksumäära kohta; ning tunnistada ELTL artikli 277 alusel määruse nr 36/2013 ⁽⁷⁾, millega kuulutatakse 2012/2013. turustusaastaks välja alaline pakkumismenetlus CN-koodide 1701 14 10 ja 1701 99 10 alla kuuluva suhkru vähendatud tollimaksumääraga impordiks, peale esitatud õigusvastasuse vastuväide vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- teise võimalusena, tunnistada ELTL artikli 277 alusel määruse nr 505/2013 ja määruse nr 629/2013 peale esitatud õigusvastasuse vastuväide vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tunnistada ELTL artikli 277 alusel määruse nr 1234/2007 ⁽⁸⁾ (uuesti sõnastatud määrus) artikli 186 punkt a õigusvastaseks osas, milles see ei võta nõuetekohaselt üle määruse nr 318/2006 ⁽⁹⁾ asjaomaseid sätteid;

- kohustada Euroopa Liitu, mida esindab komisjon, hüvitama kogu kahju, mida hagejad kandsid komisjoni seadusest tulenevate kohustuste rikkumise tõttu ja näha ajavahemikus 1. aprill kuni 30. juuni 2013 hagejatele tekitatud kahju hüvitamiseks ette 42 261 036 eurot, millele lisandub igasugune jätkuv kahju, mida hagejad kandsid pärast seda kuupäeva või mis tahes muu summa, mis kajastab hagejatele tekitatud või tekitatavat kahju, mille nad tuvastavad hiljem menetluse käigus, võttes eelkõige arvesse tulevikus tekkivat kahju; kõikidele eelnimetatud summadele lisandub intress, mida hakatakse arvestama alates Üldkohtu otsuse kuupäevast kuni tegeliku maksmiseni; ja

- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud diskrimineerimise keelu põhimõtet, kuna esiteks näevad määrus nr 505/2013 ja määrus nr 629/2013 ette kindla kvoodiületustasu, üldjuhul 177 eurot ja 148 eurot tonni kohta — st vähem kui pool tavapärasest 500 eurost tonni kohta — mida kohaldatakse kindlale suhkrukogusele (kokku 300 000 tonni), mis jaguneb võrdselt üksnes peedisuhkru tootjatest hagejate vahel. Teiseks, määrus nr 36/2013 näeb ette tundmatu ja prognoosimatu tollimaksu, mida kohaldatakse üksnes enampakkumise võitjatele (kes võivad olla roosuhkru rafineerimistehased, peedisuhkru rafineerimistehased või mis tahes kolmas isik) ning seda määratlemata lõppsumma ulatuses.
2. Teise väite kohaselt on rikutud ümber sõnastatud määrust/ puudub kohane õiguslik alus, kuna määrust nr 505/2013 ja määrust nr 629/2013 arvesse võttes ei ole komisjonil pädevust suurendada kvoote ning ta on hoopis kohustatud kehtestama kvoodivälisele suhkrule ELi turul kõrgeid, heidutava toimega tasusid. Mis puudutab enampakkumist, siis ilmselgelt ei ole komisjonil volitust ega pädevust võtta selliseid meetmeid, mida põhilistes õigusaktides ei ole varem ette nähtud.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, kuna komisjon tekitas süsteemi, millega tollimaksud ei ole prognoositavad ja kindlaks määratud kindlate ja objektiivsete kriteeriumide kohaldamisel, vaid pigem määratakse kindlaks subjektiivse soovi alusel neid maksta (eriti ettevõtjate puhul, kes alluvad selles osas erinevale survele ja mõjutajatele), millel puudub igasugune seos tegelike imporditava kaupadega.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna komisjon oleks võinud võtta vähem piiravad meetmed, mida ei võeta ainuüksi importivate rafineerimistehaste kahjuks.
5. Viienda väite kohaselt on rikutud õiguspärasest ootust, kuna hagejatel oli õiguspärased ootused sellele, et komisjon kasutab määruses nr 1234/2007 kehtestatud instrumente, et taastada rafineerimistehastele toor-roosuhkru varude kättesaadavus. Hagejatel oli õiguspärased ootused ka sellele, et komisjon säilitab importivate rafineerimistehaste ja kodumaiste suhkrutootjate tasakaalu.
6. Kuuenda väite kohaselt on rikutud hoolsuse ja hea halduse põhimõtet, kuna komisjon tegi suhkruturu haldamisel korduvalt sisulisi vigu ja läks iseenda tegevuses vastuollu,

mis näitab selgesti, et tal puudus arusaam põhilistest turumehhanismidest. Näiteks tema bilanss — mis kujutab endast ühte põhilist vahendit turusekkumise sisu ja ajastuse osas — oli suures osas ebatäpne ja põhines vigastel meetoditel. Lisaks oli komisjoni tegevus tarnehäireid arvestades ilmselgelt asjakohatu.

7. Seitsmenda väite kohaselt on rikutud ELTL artiklit 39, kuna komisjon ei suutnud täita kahte EL toimimise lepingu selles sättes nimetatud eesmärkidest.
8. Kaheksanda väite kohaselt on rikutud komisjoni määrust nr 1006/2011⁽¹⁾. Valgele suhkrule kohaldatav tollimaks oli tõepoolest ainult veidi kõrgem toorsuhkru tollimaksust, vahega umbes 20 eurot tonni kohta. See eristub teravalt 80-eurosest vahest rafineeritud suhkru tavapärase imporditollimaksu (419 eurot) ja rafineerimiseks mõeldud toorsuhkru imporditollimaksu (339 eurot) vahel, mis on kehtestatud määrusega nr 1006/2011.

Lisaks, kahjuhüvitise nõude põhjenduseks väidavad hagejad, et komisjon ületas tõsiselt ja ilmselgelt talle määrusega (EL) nr 1234/2007 antud kaalutusõiguse piire, ja seda tema passiivsuse ja kohatu tegevuse tõttu. Pealegi rikub see, et komisjon jättis võtmata sobivad meetmed, ilmselgelt õiguspõhimõtet „üksikisikutele õigusi andev”. Konkreetsemalt, komisjon rikkus ELi üldpõhimõtteid õiguskindluse, diskrimineerimise keelu, proportsionaalsuse, õiguspärase ootuse ning hoolsuskohustuse ja hea halduse kohta.

⁽¹⁾ Komisjoni 31. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 505/2013, millega kehtestatakse täiendavad erimeetmed seoses kvoodivälise suhkruga ja isoglükooksi Euroopa Liidu turule toomisega 2012/2013. turustusaastal, kohaldades vähendatud kvoodiületamise tasu; ELT 2013 L 147, lk 3.

⁽²⁾ Komisjoni 28. juuni 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 629/2013, millega kehtestatakse täiendavad erimeetmed seoses kvoodivälise suhkruga ja isoglükooksi Euroopa Liidu turule toomisega 2012/2013. turustusaastal, kohaldades vähendatud kvoodiületamise tasu; ELT 2013 L 179, lk 55.

⁽³⁾ Komisjoni 19. juuni 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 574/2013, millega kinnitatakse jaotuskoefitsient olemasolevatele kvoodivälise suhkruga kogustele müügiks ELi turul vähendatud kvoodiületamise tasuga turustusaastal 2012/2013; ELT 2013 L 168, lk 29.

⁽⁴⁾ Komisjoni 16. juuli 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 677/2013, millega kinnitatakse jaotuskoefitsient olemasolevatele kvoodivälise suhkruga kogustele müügiks ELi turul vähendatud kvoodiületamise tasuga turustusaastal 2012/2013; ELT 2013 L 194, lk 5.

⁽⁵⁾ Komisjoni 16. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 460/2013, rakendusmäärusega (EL) nr 36/2013 avatud pakkumismenetluse raames toimivas kolmandas osalises pakkumiskutses kinnitatava suhkru minimaalse tollimaksumäära kohta; ELT 2013 L 133, lk 20.

- (⁶) Komisjoni 13. juuni 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 542/2013, rakendusmäärusega (EL) nr 36/2013 avatud pakkumismenetluse raames toimivas neljandas osalises pakkumiskutses kinnitatava suhkru minimaalse tollimaksumäära kohta; ELT 2013 L 162, lk 7.
- (⁷) Komisjoni 18. jaanuari 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 36/2013, millega kuulutatakse 2012/2013. turustusaastaks välja alaline pakkumismenetlus CN-koodide 1701 14 10 ja 1701 99 10 alla kuuluva suhkru vähendatud tollimaksumääraga impordiks; ELT 2013 L 16, lk 7.
- (⁸) Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid; ELT 2007 L 299, lk 1.
- (⁹) Nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 318/2006 suhkursektori turgude ühise korralduse kohta; ELT 2006 L 58, lk 1.
- (¹⁰) Komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1006/2011, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa; ELT 2011 L 282, lk 1.

9. augustil 2013 esitatud hagi — Chin Haur Indonesia versus nõukogu

(Kohtuasi T-412/13)

(2013/C 274/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indoneesia) (esindajad: advokaadid T. Müller-Ibold ja F.-C. Laprèvote)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada osaliselt nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 501/2013 (¹) artikli 1 lõige 1 ja artikli 1 lõige 3 ulatuses, milles need laiendavad hagejale dumpinguvastast tollimaksu ning jätavad hageja tollimaksust vabastamise taotluse rahuldamata;
- mõista hageja kohtukulud ja muud käesoleva asjaga seotud kulud välja nõukogult; ning
- võtta muud meetmed, mida Euroopa Kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon ja nõukogu ei tõendanud kõrvalhoidmist seoses Indoneesia impordiga ning seega tegid ilmselge hindamisvea, kuna:
 - järeldus, et kaubandusstruktuuri on muudetud, on ilmselgelt väär;
 - nõukogu leidis ekslikult, et Indoneesia tootjad, eelkõige hageja, lähetavad jalgrattaid Hiinast liitu.
2. Teine väide, et nõukogu leidis vääralt, et hageja ei teinud koostööd ja selline koostöö puudumine õigustas tollimaksust vabastamise taotluse rahuldamata jätmist, kuna:
 - hageja tegi koostööd oma võimaluste kohaselt;
 - järeldus koostöö puudumise kohta on põhjendamatu;
 - nõukogu järeldus koostöö puudumise kohta kujutab endast põhjendamata jätmist;
 - nõukogu ei võtnud arvesse hageja poolt esitatud täiendavat teavet.
3. Kolmas väide, et hageja nõuetekohase menetluse õigusi on uurimise käigus rikutud, kuna:
 - komisjon ei täitnud oma kohustust võtta vähemalt osaliselt arvesse tema käsutuses olevaid tõendeid;
 - komisjoni uurimise käigus rikuti menetlusnorme.
4. Neljas väide, et hageja tollimaksust vabastamise taotluse rahuldamata jätmise kujutab endast võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist, kuna:
 - komisjon diskrimineeris hagejat, rahuldades sarnaste asukohtadega eksportijate tollimaksust vabastamise taotlusi, kuid keeldudes hageja sellekohast taotlust rahuldamast;
 - hagejat koheldi vääralt samamoodi nagu koostööst täielikult keelduvaid tootjaid.
5. Viies väide, et rakendusmääruse järeldused kahju ja dumpingu kohta ei ole kooskõlas dumpinguvastaste meetmete algmäärusega, kuna:
 - järeldus dumpinguvastase tollimaksu parandava mõju kahjustamise kohta on väär;

— komisjon tegi dumpingu kindlaks andmete põhjal, mis ei ole usaldusväärsed ega sobivad ning keeldus ebaõigelt võtmast arvesse hageja poolt esitatud andmeid hindade kohta.

(¹) Nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 501/2013, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte (ELT 2013 L 153, lk 1).

9. augustil 2013 esitatud hagi — City Cycle Industries versus nõukogu

(Kohtuasi T-413/13)

(2013/C 274/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: City Cycle Industries (Colombo, Sri Lanka) (esindajad: advokaadid T. Müller-Ibold ja F.-C. Laprévotte)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada osaliselt nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 501/2013 (¹) artikli 1 lõige 1 ja artikli 1 lõige 3 ulatuses, milles need laiendavad hagejale dumpinguvastast tollimaksu ning jätavad hageja tollimaksust vabastamise taotluse rahuldamata;
- mõista hageja kohtukulud ja muud käesoleva asjaga seotud kulud välja nõukogult; ning
- võtta muud meetmed, mida Euroopa Kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumentid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon ja nõukogu ei tõendanud kõrvalhoidmist seoses Sri Lanka impordiga ning seega tegid ilmselge hindamisvea, kuna:
 - järeldus, et kaubandusstruktuuri on muudetud, on ilmselgelt väär;

— nõukogu leidis ekslikult, et Sri Lanka tootjad, eelkõige hageja, lähetavad jalgrattaid Hiinast liitu.

2. Teine väide, et nõukogu leidis väärtalt, et hageja ei teinud koostööd ja selline koostöö puudumine õigustas tollimaksust vabastamise taotluse rahuldamata jätmist, kuna:

- hageja tegi koostööd oma võimaluste kohaselt;
- järeldus koostöö puudumise kohta on põhjendamatu;
- nõukogu järeldus koostöö puudumise kohta kujutab endast põhjendamata jätmist;
- nõukogu ei võtnud arvesse hageja poolt esitatud täiendavat teavet.

3. Kolmas väide, et hageja nõuetekohase menetluse õigusi on uurimise käigus rikutud, kuna:

- rakendusmäärusega on rikutud hoolsuskohustust ja hea halduse põhimõtet;
- asjaolu, et hagejale saadeti mittetäielik toimik, kujutab endast hageja kaitseõiguste rikkumist.

4. Neljas väide, et hageja tollimaksust vabastamise taotluse rahuldamata jätmise kujutab endast võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist, kuna:

- komisjon diskrimineeris hagejat, rahuldades sarnaste asukohtadega eksportijate tollimaksust vabastamise taotlused, kuid keeldudes hageja sellekohast taotlust rahuldamast;
- hagejat koheldi väärtalt samamoodi nagu koostööst täielikult keelduvaid tootjaid.

5. Viies väide, et rakendusmääruse järeldused kahju ja dumpingu kohta ei ole kooskõlas dumpinguvastaste meetmete algmäärusega, kuna:

- järeldus dumpinguvastase tollimaksu parandava mõju kahjustamise kohta on väär;
- järeldus dumpingu esinemise kohta rakendusmääruses on samuti väär.

(¹) Nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 501/2013, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte (ELT 2013 L 153, lk 1).

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

6. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon

Kostja: komisjon

(Kohtuasi F-56/13)

(2013/C 274/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat L. Vogel)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus, mis käsitleb hageja pensioniõiguste ülekandmist liidu pensioniskeemi, kohaldades arvutamisel ametnike personalieeskirjade VIII lisa artiklite 11 ja 12 uusi üldisi rakendussätteid.

Hageja nõuded

— Tühistada ametisse nimetava asutuse 27. veebruari 2013. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 7. jaanuaril 2013 esitatud kaebused PMO.4 10. oktoobri 2012. aasta otsuse peale;

— samuti tühistada nimetatud PMO.4 10. oktoobri 2012. aasta otsused, mille peale hageja oli kaebused esitanud;

— tunnistada personalieeskirjade VIII lisa artiklite 11 ja 12 üldised rakendussätted, mis võeti vastu 3. märtsil 2011, õigustühiseks ainult nende artiklit 9 puudutavalt ja tunnistada need käesolevas asjas kohaldamatuks;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

26. aprillil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon

(Kohtuasi F-60/13)

(2013/C 274/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat F. Frabetti)

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada vaikimisi tehtud otsus jätta rahuldamata hageja taotlus personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel seoses haiguse tõttu puudumiste registreerimise korrigeerimisega rakenduses SysPer2.

Hageja nõuded

— tühistada vaikimisi tehtud otsus jätta rahuldamata hageja 13. aprillil 2012 esitatud taotlus nr D/299/12, mis puudutab tema haiguse tõttu puudumiste registreerimise korrigeerimist rakenduses SysPer2, võttes arvesse üksnes tööpäevi ja seda alates 13. aprillist 2009 kuni taotluse esitamise kuupäevani;

— tühistada otsene otsus jätta rahuldamata hageja 13. aprillil 2012 esitatud taotlus nr D/299/12, mis puudutab 2012. Aasta puhkuseõigustest mahaarvatud viit päeva;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

25. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ jt versus EIP

(Kohtuasi F-61/13)

(2013/C 274/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: ZZ jt (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeeringispank

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada üksikotsused, millega hagejatele määrati uut tulemuslikkuse kava kohaldades lisatasu, ja teiseks nõue tühistada otsused määrata hagejatele lisatasu uut tulemuslikkuse kava eirates, ning eelnevast tulenev nõue mõista kohtukulud välja EIP-lt.

Hagejate nõuded

- tühistada üksikotsused, millega hagejatele määrati lisatasu niivõrd, kuivõrd nende otsustega kohaldatakse uut tulemuslikkuse kava;
- teise võimalusena tühistada otsused, millega kahele hagejale määratakse lisatasu, kuna need otsused eiravad uut tulemuslikkuse kava;
- mõista kohtukulud välja kostjalt;
- kohustada kostjat esitama korraldavate meetmete raames teatavaid dokumente, juhul kui ta ei esita neid vabatahtlikult;
- mõista kohtukulud välja EIP-lt.

28. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ versus kohus**(Kohtuasi F-64/13)**

(2013/C 274/48)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**Hageja: ZZ (esindaja: advokaat Me F. Rollinger)*Kostja: Euroopa Liidu Kohus***Hagi ese ja sisu**

Nõue tühistada hageja hindamisaruanne ajavahemikul 1. jaanuar 2008 kuni 31. detsember 2008, ja ühtlasi mõista kostjalt hageja kasuks välja mittevaralise kahju hüvitis.

Hageja nõuded

- tühistada hagejat puudutav hindamisaruanne ajavahemikul 1. jaanuar kuni 31. detsember 2008;
- tühistada 21. märtsi 2013. aasta otsus kaebuse rahuldamata jätmise kohta;

- mõista kostjalt hageja kasuks välja 58 000 eurot mittevaralise kahju hüvitamiseks;

- mõista kohtukulud välja Euroopa Kohtult.

4. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus Europol**(Kohtuasi F-66/13)**

(2013/C 274/49)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat J.-J. Ghosez)

*Kostja: Euroopa Politseamet (Europol)***Hagi ese ja sisu**

Nõue tühistada otsus jätta hageja tähtajaline leping pikendama.

Hageja nõuded

- Tühistada kostja 28. septembri 2012. aasta otsus, millega kostja teatas hagejale, et ta ei pikenda hageja tähtajalist lepingut, mille lõputähtpäev oli 31. detsember 2012, ning 9. aprilli 2013. aasta kinnitav otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja summa, mis vastab vahele ühelt poolt töötasu summa, mida hageja oleks võinud saada, kui ta oleks kostja juurde tööle jäänud, ja teiselt poolt töötasuna, muu teenistusena, töötuskindlustushüvitistena või muude asendushüvitistena saadud summa vahel, mis ta on alates 1. jaanuarist 2013 tegelikult saanud töötasu asemel, mida ta sa ajutise teenistujana;

- mõista kohtukulud välja Europolilt.

8. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus Europol**(Kohtuasi F-67/13)**

(2013/C 274/50)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat J.-J. Ghosez)

Kostja: Euroopa Politseiamet (Europol)

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus jätta hageja tähtajaline leping pikendamata.

Hageja nõuded

- Tühistada kostja 26. septembri ja 7. detsembri 2012. aasta otsused, millega ta teavitas hagejat sellest, et ta ei pikenda hageja tähtajalist töölepingut, mis lõppeb 31. märtsil 2013, ning 9. aprilli 2013. aasta otsus, millega hageja kaebus jäeti rahuldamata;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja summa, mis saadakse, kui lahutada sellest töötasust, mida ta oleks võinud teenistusse jäädes saada, töötasu, honoraride ja töötus- või muude asendushüvitiste summa, mida ta alates 1. aprillist 2013 ajutise teenistuja töötasu asemel tegelikult sai;
- mõista kohtukulud välja Europolilt.

9. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus keskpang**(Kohtuasi F-68/13)**

(2013/C 274/51)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Keskpang

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada Euroopa Keskpanga otsus lõpetada asutusesisene haldusjuurdlus ja tühistada juurdluse aruanne, ning nõue hüvitada hagejale talle tekitatud mittevahaline kahju.

Hageja nõuded

- Tühistada Euroopa Keskpanga juhatuse 7. jaanuari 2013. aasta otsus, mis lähtus lõpparuandest ja lõpetas asutusesisese haldusjuurdluse;
- nõue tühistada seetõttu juurdlus ja juurdluse aruanne ning algatada asjaolude nõuetekohaseks hindamiseks uus juurdlus;
- mõista välja kahjuhüvitis, mida on *ex aequo et bono* hinnatud 50 000 eurole;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

9. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon**(Kohtuasi F-69/13)**

(2013/C 274/52)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: ZZ (esindajad: advokaadid S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus enne teenistusse asumist omandatud pensioniõigustele vastava staažilisa arvutamise kohta uute üldiste rakendussätete alusel.

Hageja nõuded

- Tühistada personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 üldiste rakendussätete alusel 3. märtsil 2011 tehtud otsus Euroopa Liidu institutsioonide pensioniskeemis tunnustatud pensioniõigusliku staaži aastate arvutamise kohta pensioniõiguste ülekandmisel sellesse skeemi;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

15. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus EEA**(Kohtuasi F-71/13)**

(2013/C 274/53)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: ZZ (esindajad: advokaadid Mes S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas)

Kostja: Euroopa Keskkonnaagentuur (EEA)

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus jätta rahuldamata hageja taotlus algatada haldusjuurdlus ahistamise tuvastamiseks või selle asjaolude täpsustamiseks.

Hageja nõuded

— tühistada lepinguid sõlmiva asutuse 20. septembri 2012. aasta otsus jätta rahuldamata tema taotlus algatada haldusjuurdlus ahistamise tuvastamiseks või selle asjaolude täpsustamiseks.

— mõista kohtukulud välja EEA-lt.

15. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ jt versus Euroopa Investeeringufond**(Kohtuasi F-72/13)**

(2013/C 274/54)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: ZZ jt (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeeringufond

Hagi ese ja sisu

Esiteks nõue tühistada töötasu teatistes sisalduvad otsused kohaldada hagejatele haldusnõukogu otsust, millega määratakse

palgatõusu piirmäär 2,3 %, Euroopa Investeeringufondi peadirektori otsus uue teeneteskaala kindlaksmääramise kohta, mis toob hagejate väitel kaasa 1-2 % töötasu kaotuse, ning EIP halduskomitee otsus teeneteskaala kindlaksmääramise kohta, mis toob hagejate väitel kaasa 1-2 % töötasu kaotuse, ning teiseks sellest tulenev nõue mõista Euroopa Investeeringufondilt välja töötasu vahe ning kahjuhüvitis

Hagejate nõuded

— Tühistada otsused kohaldada hagejatele Euroopa Investeeringufondi haldusnõukogu 4. veebruari 2013. aasta otsust, millega määratakse palgatõusu piirmäär 2,3 %, Euroopa Investeeringufondi peadirektori otsus uue teeneteskaala kindlaksmääramise kohta, mis toob hagejate väitel kaasa 1-2 % töötasu kaotuse; nimetatud otsused tulenevad EIP halduskomitee 18. detsembri 2012. aasta otsusest, millega määratakse palgatõusu piirmäär 2,3 %, ja EIP juhatuse 29. jaanuari 2013. aasta otsusest teeneteskaala kindlaksmääramise kohta, mis toob hagejate väitel kaasa 1-2 % töötasu kaotuse (nimetatud Euroopa Investeeringufondi otsused sisalduvad 2013. aasta aprilli töötasu teatistes), ning tühistada samas osas kõik järgnevatel töötasu teatistes sisalduvad Euroopa Investeeringufondi otsused;

— mõista kostjalt välja töötasu vahe, mis tuleneb eelmainitud Euroopa Investeeringufondi haldusnõukogu ja peadirektori 4. veebruari 2013. aasta otsusest, EIP halduskomitee 18. detsembri 2012. aasta otsusest ja EIP juhatuse 29. jaanuari 2013. aasta otsusest võrreldes teeneteskaala „noor” „5-4-3-1-0” ja teeneteskaala „4-3-2-1-0” kohaldamisega ning teise võimalusena, hagejate suhtes, kes said hinde A, võrreldes teeneteskaala 3-2-1-0-0 kohaldamisega, ning hagejate suhtes, kes kuuluvad teeneteskaalasse „noor”, võrreldes teeneteskaala noor „4-3-2-0-0” kohaldamisega; sellele töötasu vahele tuleb lisada viivitusintress EKP määras, mida on suurendatud kolme punkti võrra, alates 15. aprillist 2013 ning seejärel iga kuu 15. kuupäevani kuni täieliku tasumiseni;

— mõista kostjalt välja hüvitis kahju eest, mis tekkis ostujõu kaotusest ning mida esialgu hinnatakse *ex aequo et bono* 1,5 %-le iga hageja igakuisest töötasust;

— kutsuda kostjat menetlust korraldavate meetmete raames esitama järgmised dokumendid, kuna ta ei ole neid ise omal algatusel esitanud:

— Euroopa Investeeringufondi haldusnõukogu otsus Euroopa Investeeringufondi 24. septembri 2001. aasta teenistujate teenistustingimuste kohandamise kohta;

- Euroopa Investeeringimisfondi otsus Euroopa Investeeringimisfondi 24. septembri 2001. aasta teenistujate teenistustingimuste kohandamist puudutavas Euroopa Investeeringimisfondi haldusnõukogu otsuses ette nähtud „kohase menetluse” korraldamise kohta;
 - Euroopa Investeeringimisfondi haldusnõukogu põhimõtteliselt 4. veebruaril 2013. aastal tehtud otsus, millega kehtestati personali puudutav eelarve 2013. aastaks;
 - Euroopa Investeeringimisfondi peadirektori otsus uue teeneteskaala kindlaksmääramise kohta 2013. aastaks;
 - EIP haldusnõukogu 18. detsembri 2012. aasta koosoleku protokoll;
 - EIP halduskomitee 29. jaanuari 2013. aasta koosoleku protokoll;
 - EIP personalidirektoraadi 29. jaanuari 2013. aasta märgukiri „personnel/ASP/2013-5”;
 - EIP ja Euroopa Investeeringimisfondi Corporate Operational Plans 2013-2015.
- Mõista kohtukulud välja Euroopa Investeeringimisfondilt.

17. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus keskpang

(Kohtuasi F-73/13)

(2013/C 274/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Keskpang

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada Euroopa Keskpanga 28. mai 2013. aasta otsus vabastada hageja töölt distsiplinaarkorras, ja nõue hüvitada talle mittevaraline kahju.

Hageja nõuded

- Tühistada Euroopa Keskpanga 28. mai 2013. aasta otsus vabastada hageja töölt distsiplinaarkorras alates 31. augustist 2013;
- seejärel hageja tööle ennistada vajaliku avaliku tähelepanuga, et taastada tema hea nimi;
- igal juhul hüvitada talle mittevaraline kahju, mida on *ex aequo et bono* hinnatud 20 000,00 eurole;
- mõista välja kõik kohtukulud.

25. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon

(Kohtuasi F-74/13)

(2013/C 274/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZZ (esindajad: advokaadid S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus hageja poolt enne teenistusse asumist omandatud pensioniõiguste ülekandmise kohta Euroopa Liidu pensioniskeemi personalieeskirjade VIII lisa artiklite 11 ja 12 uute üldiste rakendussätete alusel.

Hageja nõuded

- Tühistada personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 üldiste rakendussätetes ette nähtud staažilisa arvutamise juhiste kohaselt 3. märtsil 2011 tehtud otsus hageja poolt enne teenistusse asumist omandatud pensioniõiguste ülekandmise kohta Euroopa Liidu institutsioonide pensioniskeemi;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

1. augustil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon**(Kohtuasi F-75/13)**

(2013/C 274/57)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: ZZ (esindajad: advokaadid D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, J.-N. Louis, S. Orlandi)

Kostja: komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus mitte anda hagejale koduigatsustasu.

Hageja nõuded

— tühistada individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 4. oktoobri 2012. aasta otsus, millega keelduti hagejale andmast personalieeskirjade VII lisa artiklis 4 ette nähtud koduigatsustasu;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 274/51	Kohtuasi F-68/13: 9. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus keskpank	31
2013/C 274/52	Kohtuasi F-69/13: 9. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon	31
2013/C 274/53	Kohtuasi F-71/13: 15. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus EEA	32
2013/C 274/54	Kohtuasi F-72/13: 15. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ jt versus Euroopa Investeerimisfond	32
2013/C 274/55	Kohtuasi F-73/13: 17. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus keskpank	33
2013/C 274/56	Kohtuasi F-74/13: 25. juulil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon	33
2013/C 274/57	Kohtuasi F-75/13: 1. augustil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon	34

EUR-Lexi (<http://new.eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET